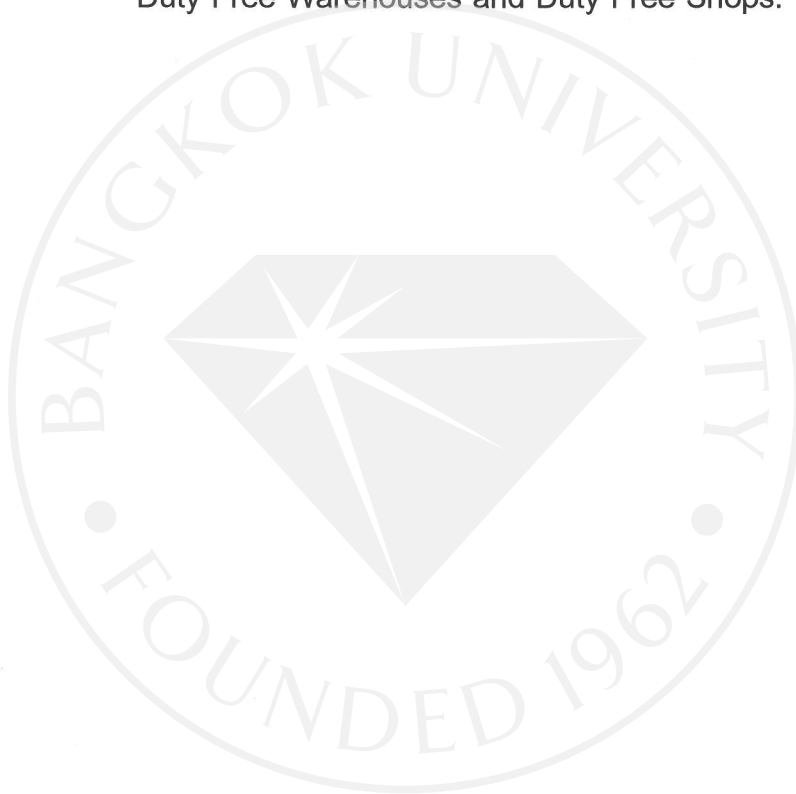

ข้อจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรของ
คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร
Restrictions on the exercise of custom privileges extended to
Duty Free Warehouses and Duty Free Shops.

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2551

ข้อจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรของ
คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร
Restrictions on the exercise of custom privileges extended to
Duty Free Warehouses and Duty Free Shops.

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2551

© 2551

ภาณุ ไกรวงษ์วิชชุ่ง
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สารนิพนธ์

โดย

นายภาณุ ไกรวงษ์ฉวีรุ่ง

เรื่อง

ข้อจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรของ
คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ศิริภา จำปาทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(นางสาวพรพิมล สัตยาภินันท์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์นทพล กิติกำรา)

ชื่องานวิจัย: ข้อจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรของคลังเก็บ-
ของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

ชื่อผู้วิจัย: นายภาณุ ไกรวงษ์วิชชุ์

ชื่อคณะและสถาบัน: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สาขา: กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศและธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์

รายชื่อที่ปรึกษา: ดร.ศิริภา จำปาทอง และ นางสาวพรพิมล สัตยาภินันท์

ปีการศึกษา: 2551

คำสำคัญ: คลังสินค้าทัณฑ์บน สิทธิประโยชน์ คลังเก็บของสำหรับ-
ร้านค้าปลอดอากร ร้านค้าปลอดอากร

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงสิทธิประโยชน์ประเภทต่าง ๆ และข้อจำกัดของการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรประเภทคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร และได้เสนอแนะแนวทางปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรโดยไม่กระทบหลักการพื้นฐานของกฎหมายศุลกากร

การจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรถือเป็นสิทธิประโยชน์ประเภทหนึ่งของกฎหมายศุลกากร โดยผู้ขอจัดตั้งจะได้รับยกเว้นการเก็บอากรแก่ของนำเข้าที่ปล่อยออกไปจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ และกรณีร้านค้าปลอดอากรนั้นหากจำหน่ายของนำเข้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปต่างประเทศ หรือส่งของนำเข้าออกไปต่างประเทศ หรือจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางเข้ามาในประเทศ ก็จะได้รับยกเว้นการเก็บอากรแก่ของนำเข้านั้นเช่นกัน นอกจากนี้ยังได้รับยกเว้นการเก็บภาษีสรรพสามิต และความรับผิดชอบอื่นจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มก็ยังไม่เกิดขึ้นเช่นกัน

ข้อจำกัดต่างๆที่เป็นอุปสรรคหรือเป็นการจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ คลังเก็บของสำหรับร้านค้า
ปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร ได้แก่

- 1 ข้อจำกัดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร
- 2 ข้อจำกัดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร
- 3 กรณีของเสื่อมคุณภาพ
- 4 ข้อจำกัดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า

ข้อจำกัดต่างๆนี้เป็นผลมาจากกฎหมายและระเบียบของกรมศุลกากรที่มีผลกระทบต่อ
ผู้ประกอบการมากเกินไป ดังนั้นจึงควรกำหนดแนวทางในการปรับปรุงข้อจำกัดดังกล่าว โดย
กำหนดแนวทางเรื่องการขออนุญาตนำเข้าให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตของ
กฎหมายแต่ละประเภท อีกทั้งควรเพิ่มวิธีการจัดการของเสื่อมคุณภาพด้วยวิธีการนำไปทำลายและให้
ได้รับยกเว้นอากร และควรมีป้ายแสดงเงื่อนไขการจำหน่ายสินค้าประเภทสุราและบุหรี่

นอกจากนี้กรมศุลกากรซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการควบคุมและดูแลการ
จัดการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายโดย
ออกเป็นกฎหมายลำดับรองหรือประสานงานกับหน่วยงานต่างๆแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อ
แก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคโดยทั่วไป

Title : Restrictions on the exercise of custom privileges extended to
Duty Free Warehouses and Duty Free Shops.

Author: Mr. Phanu Kraiwongwanitrungr

School: Law, Bangkok University

Major : Law of International Business and Electronic Transactions

Advisers: Dr.Sirapa Champathong
Miss Paunpimon Sattayapinanth

Academic Year: 2551

Keywords: Bonded warehouse, Privilege,Duty Free Warehouse,Duty Free Shop

Abstract

The purpose of this research is to examine various types of privileges and restrictions on exercising custom privileges extended to operators of Duty Free warehouses and Duty Free shops. Recommendations for improvements of rules and regulations are made so that operators of Duty Free warehouses and Duty Free shops can exercise their rights without breaking the rules and withholding the Principle of Customs Duty Law.

The establishment of Duty Free warehouses and Duty Free shops is considered as a type of rights under Customs Duty Law. The operators of Duty Free warehouses and Duty Free shops are exempt from payment of tax for imported goods released from Duty Free Warehouse for export. Duty Free shop that sells imported goods to passengers departing the country or re-export imported goods, or sells imported goods to passenger arriving into the country are also exempt from payment of import tax In addition the

operators are exempt from payment of excise tax and not responsible for payment of VAT for business transactions not yet made.

The restrictions obstruct the operators of Duty Free warehouses and Duty shops from exercising their privileges as follows:

1. Restriction on the establishment of Duty Free Warehouses and Duty Free Shops.
2. Restriction on types of goods displayed and sold in Duty Free shops.
3. Management of deteriorated goods.
4. Restriction on sales of goods in Duty Free shops to passengers arriving into the country.

These restrictions were imposed because of prevailing Customs Department laws and regulations which adversely affected business operators. Therefore these restrictions should be revised by ensuring that for each type of law the application for permit to import goods matches the objective of the permit. In addition better management of goods with depreciated value should be introduced so that when these goods are taken to be disposed, they should be exempt from tax. And finally signage with Sales Conditions of liquor and cigarettes should be displayed at all sales points.

Moreover, the author believes that Customs Department with responsibility to control and supervise the management of Duty Free warehouses and Duty Free shops should initiate the amendment of the law by issuing a subordinating law (clause) or coordinate with relevant government offices to amend the law in order to improve the restrictions for the benefit of the operators and the consumers.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจากท่านอาจารย์ ดร.ศิรภา จำปาทอง อาจารย์ที่ปรึกษา คุณพรพิมล สัตยาภินันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ อาจารย์นทล กิตติภมรา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่มีคุณค่าแก่ผู้เขียน ตลอดจนแนวทางในการจัดรูปแบบและเนื้อหาให้มีความเหมาะสมและน่าสนใจ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นปริญญาโทสาขาวิชากฎหมายการค้า ระหว่างประเทศและธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนพี่ๆและเพื่อนๆร่วมงานทุกท่านที่ บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด และเจ้าหน้าที่ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน กรมศุลกากรที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ แก่ผู้เขียนด้วยดีตลอดมา

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวของผู้เขียนที่เป็นกำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้เขียน

ผู้เขียนหวังว่า สารนิพนธ์ฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและศึกษาในเรื่องกฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์บ้างไม่มากก็น้อย

(ภาณุ ไกรวงษ์วิชชุ์)

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 คำถามของการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 คลังสินค้าภัณฑ์บนและสิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของสำหรับ ร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร	6
2.1 คลังสินค้าภัณฑ์บนประเภทต่างๆ.....	6
2.1.1 คลังสินค้าภัณฑ์บนทั่วไป.....	6
2.1.2 คลังสินค้าภัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า.....	7
2.1.3 คลังสินค้าภัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือ นิทรรศการ (คสท.).....	8
2.1.4 คลังสินค้าภัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน (คสน.).....	8

สารบัญ (ต่อ)

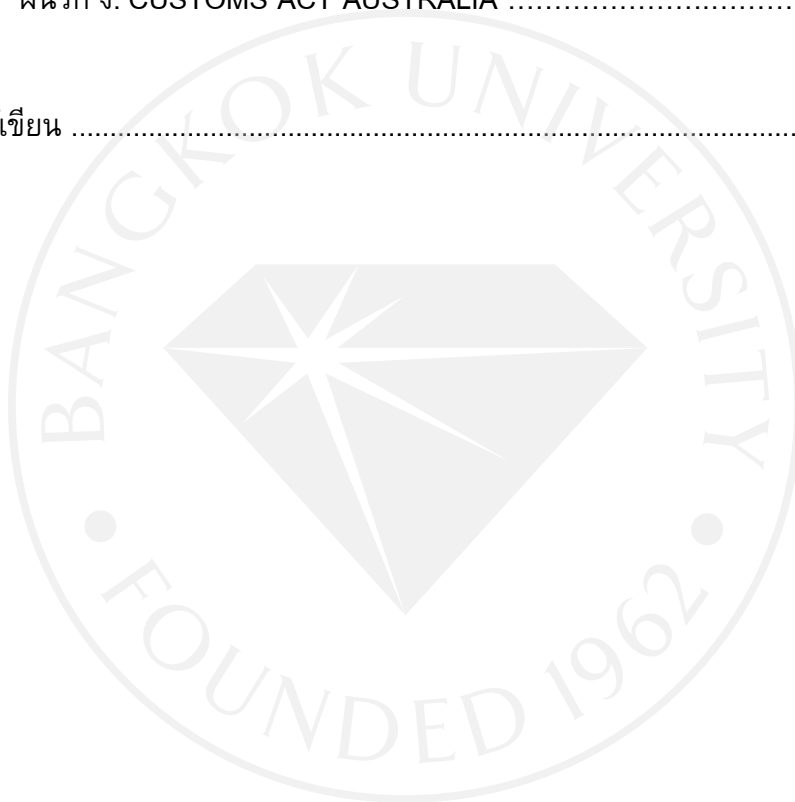
	หน้า
2.1.5 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ.....	9
2.1.6 เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรี ที่ปลอดจากภาระภาษีอากร.....	9
2.2 คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร.....	10
2.2.1 คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร.....	11
2.2.1.1 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับ ร้านค้าปลอดอากร.....	12
2.2.1.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งและตรวจ สอบคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร.....	12
2.2.1.3 ของที่สามารถนำไปเก็บในคลังเก็บของ สำหรับร้านค้าปลอดอากร.....	13
2.2.1.4 การดำเนินการของคลังเก็บของสำหรับ ร้านค้าปลอดอากร.....	13
2.2.2 ร้านค้าปลอดอากร.....	14
2.2.2.1 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร.....	15
2.2.2.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติการจัดตั้งและตรวจ สอบร้านค้าปลอดอากร.....	15
2.2.2.3 ของที่สามารถนำไปเก็บ แสลง และขายใน ร้านค้าปลอดอากร.....	16
2.2.2.4 การขายและการส่งมอบของ.....	16
2.2.2.5 การดำเนินการของร้านค้าปลอดอากร.....	18
2.3 สิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและ ร้านค้าปลอดอากร.....	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3.1 สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายศุลกากร.....	18
2.3.2 สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายสรรพสามิต.....	20
2.2.3 สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม.....	24
บทที่ 3 บทวิเคราะห์ข้อจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของ	
สำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร.....	27
3.1 ข้อจำกัดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร	
และร้านค้าปลอดอากร.....	27
3.2 ข้อจำกัดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้า -	
ปลอดอากร.....	33
3.3 กรณีของเสื่อมคุณภาพ.....	37
3.4 ข้อจำกัดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับ	
ผู้โดยสารขาเข้า.....	39
บทที่ 4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	44
บทสรุป.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	51
ผนวก ก. ประกาศกรมศุลกากร ที่ 20/2549	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผนวก ข. ประกาศกรมศุลกากร ที่ 21/2549	65
ผนวก ค. MEMORANDUM D4-3-1.....	74
ผนวก ง. CUSTOMS ACT AUSTRALIA	90
ประวัติผู้เขียน	95

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน โดยการปรับโครงสร้างภาคบริการ ให้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยและส่งเสริมการลงทุน พัฒนาธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้าน และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ธุรกิจ ได้แก่ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า การพำนักระยะยาว การจับจ่ายซื้อสินค้าสินค้าโอท็อป และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น

การสร้างรายได้เข้าประเทศถือเป็นนโยบายหลักและสำคัญของทุกรัฐบาลรวมทั้งรัฐบาลปัจจุบันซึ่งมุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นการดึงเงินตราจากต่างประเทศเข้ามาจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ทำให้มีการจ้างงานเพื่อรองรับธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง และร้านจำหน่ายสินค้าต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทยให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบอีกด้วย

รัฐบาลปัจจุบันจึงได้ประกาศนโยบาย เพื่อฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาคทั้งด้านการตลาดการขนส่ง การลงทุน การบริหารจัดการ รวมถึงการจัดปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว บริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุกโดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศและยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประชุมการสัมมนา และการแสดงสินค้าของภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งพัฒนา บุธณะ พื้นฟูมรดกและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรมทั้งในเขตเมืองและนอกเมืองเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว

จากนโยบายของรัฐบาลชี้ให้เห็นได้ว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเร่งสร้างรายได้เข้าประเทศ ซึ่งการสร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้านั้นก็นับว่าสำคัญเช่นกัน เนื่องจาก

ร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าให้นักท่องเที่ยวนั้นมีหลายประเภท และร้านจำหน่ายสินค้าปลอดอากรก็เป็นหนึ่งในร้านค้าที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศได้เป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากยอดการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรในปี 2550 ที่ผ่านมา กลุ่มบริษัท คิง เพาเวอร์¹ ได้ทำยอดจำหน่ายติดอันดับที่ 9 ของโลก เทียบเท่าสนามบินฮ่องกง และ London Gatwick Airport และคาดว่าในปี 2008 จะติดอันดับที่ 8 ของโลก¹ ซึ่งนับว่าร้านค้าปลอดอากรของไทยได้รับการยอมรับและเชื่อถือของนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป

คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร จึงถือเป็นมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวและการจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังช่วยสงวนเงินตราต่างประเทศ โดยใช้มาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนให้มีการนำสินค้าสำเร็จรูปเข้ามาจากต่างประเทศเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร โดยชะลอการเรียกเก็บภาษีอากรขาเข้า เพื่อการนำสินค้านั้นออกจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และผู้ที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งไม่จำกัดว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศ โดยได้รับงดเว้นการเก็บภาษีอากรขาเข้าและขาออกสำหรับสินค้าที่นักท่องเที่ยวได้ซื้อออกไปจากร้านค้าปลอดอากรแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการซื้อของอุปโภคบริโภคระหว่างอยู่ในประเทศไทย และสำหรับผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร

ร้านค้าปลอดอากรจัดเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่งจึงตกอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน ร้านค้าปลอดอากรจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 8 ทวิ(1) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้ “มาตรา 8 ทวิ วรรค 1 มีอำนาจ

(1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด “

ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งร้านค้าปลอดอากร สามารถจำหน่ายของที่นำเข้าจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือเป็นของภายในประเทศซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดี ทั้งนี้ผู้ได้รับอนุมัติจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดและตามสัญญาประกันและทัณฑ์บนที่ทำไว้กับกรมศุลกากรโดยเคร่งครัด

¹ สยามธุรกิจ, 22-25 กันยายน 2550

จากการศึกษาเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามกฎหมายศุลกากรที่เกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากรพบว่าการดำเนินการของร้านค้าปลอดอากรมีข้อจำกัด ในด้านการดำเนินการจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร ประเภทสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่าย วิธีการเก็บรักษาสินค้า และปริมาณการจำหน่าย ซึ่งข้อจำกัดบางประการได้เกี่ยวเนื่องกับกฎหมายอื่นๆ และได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการประกอบการของผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากร ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าหากจัดการข้อจำกัดบางประการเพื่อให้สามารถสร้างสิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการได้อย่างเต็มที่โดยไม่ขัดต่อหลักการพื้นฐานของกฎหมายศุลกากรแล้ว น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอหลักการแก้ไขโดยได้เทียบเคียงกับสิทธิประโยชน์ด้านคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่นๆ และร้านค้าปลอดอากรต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการออกกฎหมายให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรอย่างเหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1. เพื่อศึกษาข้อจำกัดประเภทต่างๆ ของการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรประเภทคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

1.2.2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสิทธิประโยชน์ของร้านค้าปลอดอากรในต่างประเทศกับร้านค้าปลอดอากรในประเทศไทย

1.2.3. เพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรโดยไม่กระทบหลักการพื้นฐานของกฎหมายศุลกากร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาในเรื่องสิทธิประโยชน์ของร้านค้าปลอดอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับ 18) พ.ศ. 2543 มาตรา 8 ทวิ(1) ที่ว่าด้วยเรื่องคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน และกฎหมายลำดับรองที่ว่าด้วยประกาศกรมศุลกากรที่เกี่ยวข้องกับร้านค้าปลอดอากรและคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่นๆ อีกทั้งยังได้นำหลักการของสิทธิประโยชน์ทางกฎหมายศุลกากรต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับร้านค้าปลอดอากรมาเปรียบเทียบ รวมทั้งได้เสนอแนวทางแก้ไขข้อจำกัดบางประการเพื่อให้ผู้ประกอบการร้านค้า

ปลอดอากรสามารถใช้สิทธิประโยชน์ได้เต็มที่ สามารถแข่งขันกับร้านค้าปลอดอากรต่างประเทศ และสร้างรายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้น

1.4 คำถามของการวิจัย

1.4.1 ข้อจำกัดของการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรประเภทร้านค้าปลอดอากรมีอะไรบ้าง

1.4.2 สิทธิประโยชน์ของร้านค้าปลอดอากรในต่างประเทศมีความแตกต่างจากประเทศไทยอย่างไร

1.4.3 จะมีแนวทางอย่างไรในการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรโดยไม่กระทบหลักการพื้นฐานของกฎหมายศุลกากร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.5.1 ได้ทราบถึงข้อจำกัดของการใช้สิทธิประโยชน์ทางศุลกากรประเภทร้านค้าปลอดอากร

1.5.2 ได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างสิทธิประโยชน์ของร้านค้าปลอดอากรในต่างประเทศกับร้านค้าปลอดอากรประเทศไทย

1.5.3 สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรโดยไม่กระทบหลักการพื้นฐานของกฎหมายศุลกากร

1.6 นิยามศัพท์

คลังสินค้าทัณฑ์บน ตามความหมายของกฎหมายศุลกากร หมายถึง สถานที่ที่อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยอาจกำหนดวิธีการ ข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของตลอดจนข้อบังคับเพื่อการดำเนินการและตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควรนอกจากนั้นกฎหมายได้ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน สำหรับแสดงและขายของที่เก็บสินค้าทัณฑ์บน และสำหรับการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนไว้เป็นการเฉพาะวัตถุประสงค์ด้วย รวมทั้งให้อำนาจในการออกเป็นระเบียบปฏิบัติ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข พิธีการศุลกากร ให้เหมาะสมกับการดำเนินการคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วย ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องทำสัญญาประกัน

และต้นทุนในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและวางหลักประกันค่าภาษีอากรต่อกรมศุลกากร ตลอดจน จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวงด้วย

ระบบ EDI (Electronic Data Interchange) หมายถึง ระบบที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ในการรับส่งเอกสารธุรกิจระหว่างหน่วยงานตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไปที่มีมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยผ่านเครือข่ายสื่อสาร เช่น สายโทรศัพท์ สัญญาณดาวเทียม เป็นต้น หรืออีกนัยหนึ่งคือ การใช้สื่อ หรือรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือเอกสารธุรกิจ เช่น ใบสั่งซื้อสินค้า ใบชีราคาสินค้า ใบส่งของ รายงาน ฯลฯ ภายใต้มาตรฐานที่กำหนดไว้²

²วิชัย มากวัฒนสุข, คู่มือศุลกากรฉบับพิเศษ, (กรุงเทพฯ:บริษัท สามเจริญพาณิชย์ จำกัด, 2545), 53.

บทที่ 2

สิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

และร้านค้าปลอดอากร

ในบทนี้ผู้เขียนจะขอเสนอรูปแบบของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่น ๆ กับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร และจะนำเสนอวิธีการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

2.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทต่าง ๆ

คลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Warehouse) เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออกตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 และ 8 ทวิ แห่งกฎหมายศุลกากร พ.ศ. 2469 โดยงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออกแก่ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

2.1.1 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8¹ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469แก้ไข

¹ “มาตรา ๘ อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งมีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนก็ได้ โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของตลอดจนข้อบังคับเพื่อการดำเนินการและตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควร

เพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรหรือค่าชดเชยอย่างอื่นซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียกร้องได้ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยให้ทำทัณฑ์บน และหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ

เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่ตรวจและเก็บของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยอธิบดีกรมศุลกากรอาจใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดประเภทคลังสินค้าที่ขึ้นให้เอื้อประโยชน์ตามลักษณะทางธุรกิจได้ตัวอย่าง เช่น คลังสินค้าที่ขึ้นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการสาธารณประโยชน์ในการเก็บรักษาของที่นำเข้าจากต่างประเทศ การบรรจุหรือแบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การกระจายสินค้า และเพื่อกิจการอื่นๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร อันเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกรมศุลกากรกำหนดระยะเวลาให้เก็บของที่นำเข้าจากต่างประเทศในคลังสินค้าที่ขึ้นได้ 2 ปี

2.1.2 คลังสินค้าที่ขึ้นประเภทโรงผลิตสินค้า

คลังสินค้าที่ขึ้นประเภทโรงผลิตสินค้า เป็นคลังสินค้าที่ขึ้นที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ทวิ(2)² แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 ซึ่งผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าที่ขึ้นประเภทโรงผลิตสินค้า สามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศ เข้ามาทำการผลิต หรือ ผสม หรือ ประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าที่ขึ้นเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น อาทิเช่น โรงงานเสื้อผ้า โรงงานอาหารกระป๋อง โรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ โรงงานผลิตแผงวงจรไฟฟ้า โรงงานประกอบรถยนต์ โรงงานผลิตเม็ดพลาสติก เป็นต้น

เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าที่ขึ้นจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปีตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง”

² “มาตรา 8 ทวิ อธิบดีมีอำนาจ

(2) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าที่ขึ้นสำหรับทำการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าที่ขึ้นนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

2.1.3 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ (คสท.)

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือ คสท.เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329ลงวันที่ 13ธันวาคม พ.ศ 2515 . มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการนำของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุในประเทศ ซึ่งมีเงื่อนไขได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่น หรือของในประเทศซึ่งไม่มีค่าอากรเข้ามาจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือเพื่อกิจการอื่น ๆ อันเป็นการช่วยสนับสนุนการผลิต การประกอบอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนจูงใจให้มีการลงทุนในประเทศเพิ่มมากขึ้น³

2.1.4 คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน (คสน.)

คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับเก็บน้ำมัน (คสน.) เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329ลงวันที่ 13ธันวาคม พ.ศ 2515 . จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้เป็นสถานที่เก็บน้ำมันที่นำเข้ามาเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้าน้ำมันระหว่างประเทศ โดยช่วยลดภาระภาษีอากรสำหรับน้ำมันที่ส่งออกไปต่างประเทศ หากจำเป็นต้องนำมาใช้ในประเทศก็สามารถชำระภาษีและต้องปรับปรุงคุณภาพของน้ำมันให้ตรงตามมาตรฐานน้ำมันที่ใช้ในประเทศ ทั้งนี้ยังเป็นการสนับสนุนการสำรองน้ำมัน เพื่อความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ โดยการผ่อนคลายภาระการชำระภาษีอากรของผู้นำของเข้า

³ กรมศุลกากร, คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือ คสท. (Online), 1 เมษายน 2551. แหล่งที่มา <http://www.customs.go.th/TaxPrivilege/TaxPrivilege1/TaxPrivilege1-4/TaxPrivilege1-4.jsp>

2.1.5 คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ

คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 . โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนใช้เพื่อใช้เก็บส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ ที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภทที่ 7 ภาค 4 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530⁴

2.1.6 เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากร

เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระทางภาษีอากร คือ อาณาบริเวณที่กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นที่รวมของคลังสินค้าทัณฑ์บน 2 ประเภท คือ

- 1) คลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 หมายถึงคลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 .เพื่อประโยชน์ในการ เก็บรักษาของที่นำเข้าจากต่างประเทศ หรือของที่มีทัณฑ์บนเพื่อการกระจายสินค้า การบรรจุหรือ แบ่งบรรจุ การขนถ่ายสินค้า การแสดงสินค้าและนิทรรศการ การบำรุงรักษาและงานด้านวิศวกรรม การวิจัยและพัฒนา หรือเพื่อแสดงในงานนิทรรศการหรืองานอื่นที่คล้ายกัน หรือกิจการอื่น ๆ ที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร

⁴ กรมศุลกากร, คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ (Online), 1 เมษายน 2551. แหล่งที่มา <http://www.customs.go.th/TaxPrivilege/TaxPrivilege1/TaxPrivilege1-6/TaxPrivilege1-6.jsp>

2) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนที่อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 8 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 ซึ่งผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสามารถนำวัตถุดิบจากต่างประเทศเข้ามาทำการผลิตผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด แล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ⁵

ผู้เขียนได้นำเสนอรูปแบบของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทต่าง ๆ โดยคลังสินค้าทัณฑ์บนแต่ละประเภทมีความแตกต่างกันในเรื่องวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง จึงขึ้นอยู่กับว่า ผู้ขอจัดตั้งทำธุรกิจประเภทใดและคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทใดเอื้อประโยชน์และเหมาะสม เช่น คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอยู่ซ่อมหรือสร้างเรือ ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เก็บส่วนประกอบอุปกรณ์ประกอบ และวัสดุสำหรับซ่อมหรือสร้างเรือหรือส่วนของเรือ แต่คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรจัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศหรือของอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร เพื่อนำไปแสดงและขายในร้านค้าปลอดอากร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการว่าจะเลือกจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทใดเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจของตน

2.2 คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

การดำเนินการจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรเริ่มต้นหลังจากมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 . โดยผู้ขอจัดตั้งจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐเท่านั้น การบินไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจจึงได้ขอจัดตั้งขึ้นเป็นร้านขนาดเล็กตั้งอยู่บริเวณอาคารท่าอากาศยานระหว่างประเทศขาออก ท่าอากาศยานดอนเมือง หลังจากนั้นการท่าอากาศยานดอนเมืองได้นำกิจการร้านค้าปลอดอากรมาบริหารเอง โดยกฎหมายยังคงยึดหลักให้รัฐวิสาหกิจเป็นผู้จัดตั้งได้เพียงประเภทเดียว หลังจากนั้นได้มีการผ่อนผันให้เอกชนสามารถเข้ามาร่วมทุนกับรัฐวิสาหกิจในการเป็นผู้ขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรได้ จนกระทั่งปัจจุบันกฎหมายได้กำหนดคุณสมบัติของ

⁵ กรมศุลกากร, เขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีที่ปลอดจากภาระภาษีอากร(Online), 1 เมษายน 2551. แหล่งที่มา <http://www.customs.go.th/TaxPrivilege/TaxPrivilege1/TaxPrivilege1-7/TaxPrivilege1-7.jsp>

ผู้ขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรเป็นเพียงนิติบุคคลตามกฎหมายเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงเป็นผลให้นิติบุคคลเอกชนสามารถประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้⁶

กรมศุลกากรโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 .เพื่อกำหนดระเบียบปฏิบัติในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร โดยให้เรียกชื่อว่า “คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร” ตามประกาศกรมศุลกากรที่ 2549/21 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

นอกจากนี้กรมศุลกากรโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ทวิ (1)⁷ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) ลงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ออกประกาศกรมศุลกากรที่ 2549/20⁸ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากร โดยเรียกคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่ง ว่า “ร้านค้าปลอดอากร”

2.2.1 คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

“คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร” มีไว้เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศหรือของอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร เพื่อนำไปแสดงและขายในร้านค้าปลอดอากรอันเป็นการช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรสามารถ

⁶ สัมภาษณ์ ศุภกิจ ดุลยพิชช์, ที่ปรึกษาอธิบดีกรมศุลกากร, กรมศุลกากร, 19 มิถุนายน 2551

⁷ “มาตรา 8 ทวิ อธิปไตยอำนาจ

(1) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

⁸ ประกาศดังกล่าวได้ยกเลิกประกาศกรมศุลกากรที่ 2548/47 ลงวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2548 .และประกาศกรมศุลกากรที่ 2548/71 ลงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2548 .

ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ จะเป็นคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเฉพาะราย หรือ ให้บริการสาธารณะก็ได้

2.2.1.1 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

กรมศุลกากรกำหนดให้ผู้ขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาทโดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น หรือ ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายหรือทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ โดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น โดยไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรอย่างร้ายแรง ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และ ไม่มีหนี้ค้างชำระต่อกรมศุลกากร ทั้งนี้ต้องมีสถานที่เก็บและตรวจของ และมีที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน และมีระบบควบคุมภายในที่ดีมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและการควบคุมการรับ-จ่ายสินค้า และสินค้าคงเหลือ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดได้

2.2.1.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งและตรวจสอบคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

กรมศุลกากรจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสถานที่เพื่ออนุมัติหลักการ การจัดตั้ง เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการแล้วผู้ขอจะต้องจัดเตรียมอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดเรียบร้อยแล้ว ให้แจ้งกรมศุลกากรทราบเพื่อไปทำการตรวจสอบความพร้อมในการเปิดดำเนินการ ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และสัญญาค้ำประกันของธนาคารตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด หรือวางหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นชอบในวงเงินร้อยละ 50 ของค่าภาษีอากรของสินค้าคงเหลือสิ้นงวดบัญชีรายไตรมาส หรือตามที่กรมศุลกากรเห็นสมควร และ

จะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบการดำเนินงานทุก ๆ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาประกันและทัณฑ์บน หากพบว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนด กรมศุลกากรจะแจ้งยกเลิกการประกอบการ และบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บน และเรียกค่าเสียหายหรือดำเนินการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

2.2.1.3 ของที่สามารถนำเข้าไปเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร มีดังนี้

(1) ของนำเข้า หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้าโดยตรงมาจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่นำออกมาจากเขตปลอดอากร หรือของโอนมาจากของนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19ทวิ

(2) ของภายในประเทศ หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และได้ชำระค่าภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือของอื่นใดภายในประเทศซึ่งอธิบดีอนุญาตให้นำเข้าเก็บได้

2.2.1.4 การดำเนินการของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

(1) ระยะเวลาจัดเก็บของนำเข้า ของนำเข้าให้จัดเก็บได้ 2 ปี นับแต่วันนำเข้าไปในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรของนำเข้าที่จัดเก็บครบกำหนด 2 ปีแล้ว ให้ส่งของนั้นออกนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือกรณีต้องการจำหน่ายภายในประเทศ ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรเป็นของบริโภครภายในประเทศหรือหากต้องการขยายเวลาการจัดเก็บให้ยื่นคำขอขยายเวลาต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อนวันครบกำหนดไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นในการขอขยายเวลาด้วย

(2) กรณีของเสื่อมคุณภาพ ของนำเข้าที่เห็นได้ชัดว่าเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโภคหรือจำหน่ายได้ ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ

(3) กรณีของแตกหัก เสียหาย สูญหาย ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีปริโภคภายในประเทศ

2.2.2 ร้านค้าปลอดอากร

ร้านค้าปลอดอากร หมายถึงสถานที่ ที่อธิบดี กรมศุลกากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ หรือบริเวณที่อื่นใด ตามที่อธิบดีเห็นสมควร เพื่อจัดเก็บแสดง และขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาและออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งได้รับสิทธิยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามที่กฎหมายกำหนด โดยร้านค้าปลอดอากรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า และ ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาออก

ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า หมายถึง ร้านค้าปลอดอากรที่ตั้งอยู่ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาเข้าเพื่อแสดงและขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามที่กฎหมายกำหนด

ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาออก หมายถึง ร้านค้าปลอดอากรที่แสดงและขายของให้แก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) ร้านค้าปลอดอากรขาออกในสนามบิน เป็นร้านค้าปลอดอากร ที่จัดตั้งอยู่ภายในบริเวณพื้นที่ห้องผู้โดยสารขาออก ซึ่งผ่านจุดตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากรแล้ว

(2) ร้านค้าปลอดอากรขาออกในเมือง เป็นร้านค้าปลอดอากร ที่จัดตั้งอยู่ ณ สถานที่อื่นนอกเหนือจากข้อ (1)ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

2.2.2.1 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร

กรมศุลกากรกำหนดให้ผู้ขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า หนึ่งล้านบาท โดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลง

มติของผู้ถือหุ้น หรือ ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายหรือทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่ อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ โดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น โดยไม่มีประวัติการ กระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรอย่าง ร้ายแรง ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และ ไม่มีหนี้ค้างชำระต่อกรมศุลกากร ทั้งนี้ต้องมี สถานที่เก็บและตรวจของ และมีที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน และมีระบบควบคุมภายในที่ดีมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและ การควบคุมการรับ-จ่ายสินค้า และสินค้าคงเหลือ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยง กับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดได้

2.2.2.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งและตรวจสอบร้านค้าปลอด

อากร

กรมศุลกากรจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสถานที่เพื่ออนุมัติ หลักการ การจัดตั้ง เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการแล้วผู้ขอจะต้องจัดเตรียมอาคารสถานที่และ จัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับ ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดเรียบร้อยแล้ว ให้แจ้งกรม ศุลกากรทราบเพื่อไปทำการตรวจสอบความพร้อมในการเปิดดำเนินการ ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุมัติให้ เปิดดำเนินการจะต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และสัญญาค้ำประกันของธนาคารตาม แบบที่กรมศุลกากรกำหนด หรือวางหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นชอบในวงเงินร้อยละ 50 ของค่า ภาษีอากรของสินค้าคงเหลือสินค้าวัตถุดิบหรือตามที่กรมศุลกากรเห็นสมควร และ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกรม ศุลกากรจะตรวจสอบการดำเนินงานทุก ๆ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาประกันและ ทัณฑ์บน หากพบว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนด กรมศุลกากรจะแจ้งยกเลิกการประกอบการ และบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บน และเรียกค่าเสียหายหรือดำเนินการอย่างอื่นตามที่ เห็นสมควร

2.2.2.3 ของที่สามารถนำเข้าไปเก็บ แสดง และขายในร้านค้าปลอดอากร มีดังนี้

(1) ของนำเข้า หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้าโดยตรงจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่นำออกมาจากเขตปลอดอากร หรือของที่โอนมาจากของนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ

(2) ของภายในประเทศ หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และได้ชำระค่าภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือของอื่นใดภายในประเทศซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้นำเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร

ทั้งนี้ อธิบดีมีอำนาจในการกำหนดชนิด คุณภาพ และราคาของของที่นำเข้าเพื่อเก็บ แสดง และขายในร้านค้าปลอดอากรตามที่เห็นสมควรก็ได้

2.2.2.4 การขายและการส่งมอบของ

(1) ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า ให้ขายของแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

ก .ของที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อเพื่อใช้เองเป็นการส่วนตัวหรือใช้ในวิชาชีพราคารวมกันไม่เกินสองหมื่นบาท

ข .บุหรี่ปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน หรือซิการ์หรือยาเส้นปริมาณไม่เกินอย่างละสองร้อยห้าสิบกกรัม หรือ หลายชนิดรวมกันปริมาณไม่เกินสองร้อยห้าสิบกกรัม แต่ทั้งนี้ บุหรี่ต้องมีปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน

ค .สุราปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร

ง .ของใช้ในบ้านเรือนที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเนื่องจากการย้ายภูมิลำเนาซื้อราคารวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท

การขายของตาม ก.-ค. ให้ขายแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งแสดงหนังสือเดินทาง (Passport) และใช้สิทธิภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

การขายของตาม ง. ให้ขายแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และได้แสดงหนังสือเดินทาง (Passport) และเอกสารประกอบดังต่อไปนี้

-กรณีเป็นชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้ที่ได้รับโควตาเข้าเมืองจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 ปี ตามที่ปรากฏในหนังสือเดินทางหรือใบประจำตัว คนต่างด้าว หรือเป็นผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบอาชีพในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 1 ปี จากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน หรือ

-กรณีเป็นคนไทยหรือข้าราชการไทยหรือนักเรียนไทยที่ไปทำงานหรือไปดูงานหรือดำรงตำแหน่งหรือศึกษาในต่างประเทศต้องอยู่ประจำในต่างประเทศนั้นรวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ตามที่ปรากฏในหนังสือเดินทาง

การขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเกินกว่าจำนวนที่กำหนดหรือขายโดยไม่มีหลักฐาน ให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรเป็นผู้รับผิดชอบในค่าภาษีอากรที่พึงต้องชำระแล้วแต่กรณี

(2) ร้านค้าปลอดอากรขาออกในสนามบิน

ให้ขายของแก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีหนังสือเดินทาง (Passport) และหลักฐานประกอบการเดินทาง เช่น บัตรโดยสารเครื่องบิน

(3) ร้านค้าปลอดอากรขาออกในเมือง

ให้ขายของแก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีหนังสือเดินทาง (Passport) และหลักฐานประกอบการเดินทาง เช่น บัตรโดยสารเครื่องบิน หรือเอกสารอื่นใดซึ่งใช้ยืนยันกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน

2.2.2.5 การดำเนินการของร้านค้าปลอดอากร

(1) ระยะเวลาจัดเก็บของนำเข้า ของนำเข้าให้เก็บได้ 2 ปี นับแต่วันนำเข้าไปในร้านค้าปลอดอากร ของนำเข้าที่จัดเก็บครบกำหนด 2 ปีแล้ว ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือกรณีต้องการจำหน่ายภายในประเทศให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นของบริโศคภายในประเทศ หรือหากต้องการขยายเวลาการจัดเก็บให้ยื่นคำขอขยายเวลาต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อนวันครบกำหนดไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยต้องแสดงเหตุผล ความจำเป็นในการขอขยายเวลาดัง

(2) กรณีของเสื่อมคุณภาพ ของนำเข้าที่เห็นได้ชัดว่าเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโศคหรือจำหน่ายได้ ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโศคภายในประเทศ

(3) กรณีของแตกหัก เสียหาย สูญหาย ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโศคภายในประเทศ

2.3 สิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

การจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรนั้น ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายประเภทต่างๆ ซึ่งผู้เขียนขอเสนอสิทธิประโยชน์ทางภาษีในกฎหมาย 3 ฉบับ ดังนี้

2.3.1 สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายศุลกากร

กฎหมายศุลกากรได้กำหนดเรื่องความรับผิดชอบในการเสียภาษีนำเข้าของของที่นำเข้ามาเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร(ซึ่งถือว่าเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่ง) ตามมาตรา 10 ทวิ⁹ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช

⁹ “มาตรา 10 ทวิ ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะนำเข้าสำเร็จ ภายใต้บังคับมาตรา 87 และมาตรา 88 การคำนวณภาษีให้ถือตามสภาพ ของ ราคาของและพิกัตอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ใน

2469 ซึ่งมีผลให้ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดในเวลาที่น่าขอ
 เข้าสำเร็จ แต่จะต้องนำเข้ามาถึงเขตท่า และจะต้องเป็นท่าศุลกากรด้วย¹⁰ โดยการคำนวณภาษี
 ให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้น
 นั้นออกไปจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากร จึงเห็นได้ว่าการ
 คำนวณค่าภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าที่นำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น สภาพของ
 และราคาของจะถือตามที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นคือวันที่นำ
 ของเข้าสำเร็จ แต่อัตราภาษีจะใช้ตามที่เป็นอยู่ในวันที่ได้ปล่อยสินค้าออกไป¹¹ จากคลังเก็บของ
 สำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรนั่นเอง ดังนั้นในระหว่างที่ของอยู่ในคลังเก็บ
 ของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรอาจคำนวณค่าภาษีศุลกากรได้แต่ไม่
 แน่นนอน ณ วันที่ได้นำของเข้าสำเร็จ เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงอัตราอากรในขณะปล่อย
 สินค้าออกไปได้ ผู้ประกอบการจึงยังมิได้ชำระค่าภาษีศุลกากรจนกว่าจะนำของออกจากคลังเก็บ
 ของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากร

นอกจากนี้กฎหมายศุลกากรได้กำหนดสิทธิประโยชน์จากการจัดตั้งคลังเก็บของ
 สำหรับร้านค้าปลอดอากร ตามมาตรา 87¹² และมาตรา 88¹³ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระ

คลังสินค้าทัณฑ์บนให้คำนวณตามพิกัดอัตรา ศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจาก
 คลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือในสภาพอื่น”

¹⁰ ประกาศ คงเอียด, คำอธิบายกฎหมายภาษีสรรพสามิต, (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2542), 125.

¹¹ เรื่องเดียวกัน

¹² “มาตรา 87 เมื่อได้ยื่นใบขนสินค้า และได้ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนให้พนักงาน
 เจ้าหน้าที่จตรวจการละเอียดแห่งของนั้นไว้ และเมื่อพอใจว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ
 ข้อบังคับแล้ว ให้เขียน คำรับรองว่า ของนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนถูกต้องแล้ว”

¹³ “ มาตรา 88 รายการละเอียดแห่งของที่ได้จัดไว้ตามมาตรา 87 ให้ใช้ สำหรับประเมิณอากรแก่ของนั้น
 แต่ในกรณีที่ได้นำของดังกล่าวในการผลิต หรือผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์
 บน ให้ คำนวณ ปริมาณ ที่ ใช้ ไป ตาม หลัก เกณฑ์ ที่ อธิบดี เห็น ชอบ หรืออธิบดีประกาศ
 กำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อ
 ส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

พุทธศักราช 2469 โดยได้รับยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของนำเข้าที่ปล่อยออกไปจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ แต่ทั้งนี้การส่งออกไปต่างประเทศจะต้องกระทำภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันนำเข้าของเข้ามาเก็บไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

สำหรับร้านค้าปลอดอากรนั้น ก็ถือว่าเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่งเช่นกันซึ่งหากร้านค้าปลอดอากรจำหน่ายของนำเข้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปต่างประเทศ หรือส่งของนำเข้าออกไปต่างประเทศ ก็จะได้รับยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของนำเข้านั้น แต่ทั้งนี้จำหน่ายของนำเข้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปต่างประเทศหรือการส่งออกไปต่างประเทศจะต้องกระทำภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันนำเข้าของเข้ามาเก็บไว้ในร้านค้าปลอดอากร และการซื้อของจากร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้าก็ได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) เช่นกัน

2.3.2 สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายสรรพสามิต

สินค้าที่จำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและฟุ่มเฟือย เช่น สุรา บุหรี่ น้ำหอม เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย เครื่องสำอาง เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสินค้าบางประเภทนั้นนอกจากจะต้องเสียอากรขาเข้าของกรมศุลกากรเมื่อนำเข้ามาในประเทศ

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นหรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตาม มาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

การรับของที่ได้โอนจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ”

แล้วยังมีการต้องเสียภาษีสรรพสามิตอีกด้วย เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องสำอางต่าง ๆ เป็นต้น และในกรณีที่นำเข้าสินค้ามาจากต่างประเทศเพื่อเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน กรมสรรพสามิตได้วางหลักในเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตกรณีการเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน เกิดขึ้นตามมาตรา 10 (3)¹⁴ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พุทธศักราช 2527 ซึ่งกำหนดให้ความรับผิดอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำของออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับสินค้านำเข้าซึ่งนำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายศุลกากร เพื่อให้การคำนวณภาษีสรรพสามิตสอดคล้องกับกฎหมายศุลกากร เนื่องจากภาษีศุลกากรหรืออากรขาเข้านั้นจะเป็นฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตด้วย ซึ่งกรณีนี้จะต้องคำนวณค่าภาษีศุลกากรตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ ณ วันที่ปล่อยสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน¹⁵

นอกจากนี้กฎหมายสรรพสามิตได้บัญญัติเรื่องการยกเว้น หรือคืนภาษี หรือลดอัตราภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่ส่งออกไปต่างประเทศตามมาตรา 100¹⁶ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พุทธศักราช 2527 ซึ่งกฎหมายให้สิทธิไว้ 3 ประการ คือ

¹⁴ มาตรา 10 (3) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแล้วแต่กรณี

¹⁵ ประภาศ คงเอียด, คำอธิบายกฎหมายภาษีสรรพสามิต, (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2542), 125

¹⁶ “มาตรา 100 สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นภาษีหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกหรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเขตปลอดอากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอีกแห่งหนึ่งซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ได้รับยกเว้นภาษี ตามพระราชบัญญัตินี้สินค้าตามวรรคหนึ่งถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออกให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำ

1) ให้ได้รับการยกเว้นภาษี กล่าวคือเป็นสินค้าที่ขนส่งออกไปต่างประเทศในขณะที่ยังไม่มี การชำระภาษีสำหรับสินค้านั้น

2) ให้ได้รับการคืนภาษี กล่าวคือเป็นสินค้าที่ในขณะขนส่งออกไปต่างประเทศได้มีการ ชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นแล้ว

3) ให้ได้รับการลดอัตราภาษี กล่าวคือในขณะขนส่งออกไปต่างประเทศยังไม่มี การชำระภาษีสำหรับสินค้านั้น และผู้ส่งออกมิได้ขอยกเว้นหรือคืนภาษีแต่ขอลดอัตราภาษีจากอัตรา ที่ใช้บังคับโดยทั่วไปสำหรับสินค้านั้น¹⁷

ดังนั้นหากมีการส่งออกของที่เก็บไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรไป ต่างประเทศหรือมีการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรให้กับผู้ซื้อที่เดินทางไปต่างประเทศ ก็จะได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิตเนื่องจากในระหว่างที่อยู่ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้า ปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรยังมิได้มีการชำระภาษีสรรพสามิตแต่อย่างใด

ในทางปฏิบัติสำหรับผู้นำเข้าสุราจากต่างประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากกรม สรรพสามิตก่อนนำเข้าทุกครั้ง ตามมาตรา 6¹⁸ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พุทธศักราช 2493ซึ่งได้ กำหนดให้ผู้นำเข้าสุราจากต่างประเทศที่มีปริมาณมากกว่า 1 ลิตรนั้นต้องขออนุญาตและได้รับ อนุญาตนำเข้าสุราจากกรมสรรพสามิตก่อนจึงจะสามารถนำเข้ามาในประเทศได้ การขออนุญาต

สินค้าออกจากเขตปลอดอากรแล้วแต่กรณี เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือในเวลาที่นำออกจาก เขตปลอดอากรแต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ทั้งนี้เว้นแต่เป็นการนำเข้า หรือนำออกมาเพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรมคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วย ศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออกอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

¹⁷ ประกาศ คงเอียด, คำอธิบายกฎหมายภาษีสรรพสามิต, (กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2542), 204

¹⁸ “มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุราเกินกว่าหนึ่งลิตรเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผัน ให้นำเข้าได้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยไม่ต้อง ขอรับใบอนุญาต

บทบัญญัติในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต”

นำเข้าสุรานั้นจะต้องปฏิบัติตาม ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขว่าด้วยการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร¹⁹

ประกาศกรมสรรพสามิตในเรื่องดังกล่าวจึงเป็นการจำกัดผู้นำเข้าสุราโดยปริยาย ซึ่งผู้นำเข้าสุราจะต้องเป็นตัวแทนจำหน่ายสุราแต่เพียงผู้เดียวในประเทศเท่านั้น โดยจะต้องนำหลักฐานการแต่งตั้งผู้นำเข้าจากผู้ผลิตสุราต่างประเทศมาแสดงทุกครั้งที่น่าเข้า เท่ากับเป็นการผูกขาดการนำเข้าสุราจากต่างประเทศ แต่หากเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรก็จะไม่ถูกจำกัดด้วยหลักฐานการเป็นตัวแทนจำหน่ายเพียงรายเดียวในประเทศ แต่ยังคงต้องขออนุญาตนำเข้าต่อกรมสรรพสามิตเช่นกัน

กรณีของการนำเข้าสุราก็เช่นเดียวกันซึ่งในพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช 2509 ได้กำหนดว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี ตามมาตรา 27²⁰ ในเรื่องนี้ประกาศกรมสรรพสามิตเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอ

¹⁹ ข้อ 2 ผู้ใดประสงค์จะนำสุราที่ผลิตในต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้า นอกจากนำเข้ามาเพื่อขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ปฏิบัติตามดังนี้

2.2.กรณีนำเข้าสุราชนิดหรือประเภทต่าง ๆ นอกจากสุราแช่ประเภทไวน์

2.2.1 ต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ กรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด แล้วแต่กรณีพร้อมด้วยหลักฐานต่าง ๆ ดังนี้

(1) หลักฐานการเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภท 1

(2) หลักฐานการเป็นตัวแทนจำหน่ายสุราที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งออกให้โดยผู้ผลิตสุราในต่างประเทศ

²⁰ มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ใดนำเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ต้นยาสูบ ใบยา ยาอัด ยาเส้น หรือยาสูบเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการนำสิ่งของตามมาตรานี้เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขออนุญาตนำสิ่งของตามมาตรานี้เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือมิใช่เพื่อการค้าตามจำนวนอันสมควร จะขอเมื่อสิ่งของนั้นมาถึงด่านศุลกากรแล้วก็ได้

อนุญาต การออกไปอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการนำเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ต้นยาสูบ ใบยา ยาอัด ยาเส้นหรือยาสูบ เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ได้วางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการส่งออกและนำเข้าไว้หลายประการ ซึ่งเงื่อนไขที่สำคัญที่คล้ายคลึงกับเรื่องของการนำเข้าสุรา²¹ ต้องเป็นเจ้าของหรือตัวแทนนำเข้าเพียงรายเดียวในประเทศเท่านั้น แต่หากเป็นกรณีของการนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายศุลกากรก็ไม่จำเป็นต้องมีลักษณะดังกล่าว จึงนับว่าเป็นสิทธิประโยชน์อีกประเภทหนึ่งของร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายสรรพสามิต

2.2.3 สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตามที่คุณเขียนได้นำเสนอสิทธิประโยชน์ของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายศุลกากร และกฎหมายสรรพสามิตซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและขาออกตามกฎหมายศุลกากรและยกเว้นการเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับของที่นำเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนและได้ส่งของนั้นออกไปต่างประเทศภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในประมวลรัษฎากรได้วางหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ในหมวดที่ 4 เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นประมวลรัษฎากร ได้กำหนดไว้ในมาตรา 78²²

เฉพาะยาเส้นหรือยาสูบให้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนที่จะรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ปิดภายหลังตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

²¹ ข้อ 3 ผู้ที่ประสงค์จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาเส้นหรือยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

3.1 กรณีนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้า นอกจากนำเข้ามาเพื่อขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายศุลกากร จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

3.1.1 การนำยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อแรกที่เกิดผลิตในต่างประเทศแต่ละตราเข้ามาใน ราชอาณาจักร ผู้ขอ อนุญาตต้องเป็นผู้ผลิตยาสูบชนิดบุหรี่ยี่ห้อแรกซึ่งเป็นเจ้าของตรานั้น หรือเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ผลิตใน ต่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของตรานั้นให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

²² มาตรา 78 ภายใต้บังคับมาตรา 78/3 ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการขายสินค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(4) การขายสินค้าโดยส่งออก ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นดังต่อไปนี้

โดยให้ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดตามกฎหมาย
ศุลกากร

ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าเกิดในเวลาที่น่าจะ
เข้าสำเร็จ แต่จะต้องนำเข้ามาถึงเขตท่า และจะต้องเป็นท่าศุลกากรด้วย โดยการคำนวณภาษีให้
ถือตามสภาพ ของ ราคาของและพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้น
ออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยในระหว่างที่ของอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน สามารถคำนวณ
ค่าภาษีศุลกากรได้แต่อาจคลาดเคลื่อนเนื่องจากอัตราอาจมีการเปลี่ยนแปลง ณ วันที่ได้นำ
ของเข้าสำเร็จ ผู้ประกอบการจึงยังมิได้ชำระค่าภาษีศุลกากรจนกว่าจะนำของออกจากคลังสินค้า
ทัณฑ์บนเพื่อนำมาบริโภคภายในประเทศซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล
รัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 83/9²³ ซึ่งให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่สินค้านั้นได้ปล่อยออก
จากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก

หากมีการส่งของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนออกไปต่างประเทศก็จะได้รับยกเว้นการ
เก็บภาษีศุลกากรแก่ของนั้นด้วย มาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469
ความรับผิดในการจะต้องเสียภาษีศุลกากรจึงไม่เกิด ดังนั้นเมื่อความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษี
ศุลกากรยังไม่เกิดขึ้น ความรับผิดในการจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจึงยังไม่เกิดขึ้นกับกรณีการ
ส่งออกของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนเช่นกัน

(ค) การส่งออกซึ่งสินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ความรับผิด
เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

²³ “มาตรา 83/9 ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วย
ศุลกากร หรือเขตปลอดอากร ถ้าภายหลังสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก
หรือได้มีการนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่น
ใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร พร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่า
ด้วยศุลกากร “

ดังนั้นความรับผิดในการจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการส่งออกของที่เก็บไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรไปต่างประเทศ หรือการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรให้กับผู้ซื้อที่เดินทางไปต่างประเทศจึงยังไม่เกิดความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

นอกจากนี้การจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากร กรณีของที่นำเข้าจากต่างประเทศ และชำระภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือสินค้าภายในประเทศ โดยจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อที่จะเดินทางไปต่างประเทศ เข้าลักษณะเป็นการส่งออก ตามมาตรา 77/1(14)(ข)²⁴ แห่งประมวลรัษฎากร หากผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้ปฏิบัติตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1(1)²⁵ แห่งประมวลรัษฎากร²⁶

²⁴ “มาตรา 77/1 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(14) "ส่งออก "หมายความว่า ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศและให้หมายความรวมถึง

(ข)การขายสินค้าของคลังสินค้าที่ต้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ขายให้แก่ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

²⁵ มาตรา 80/1 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การส่งออกสินค้าที่มีใช้การส่งออกสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81(3)

²⁶ ดูข้อหารือกรมสรรพากร เลขที่หนังสือ กค 0811/5184 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2543 เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายสินค้าของคลังสินค้าที่ต้นบนประเภทร้านค้าปลอดอากร

บทที่ 3

บทวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้สิทธิประโยชน์ของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร และร้านค้าปลอดอากร

จากการศึกษาในบทที่ 2 ซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอวิธีการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆจากกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงการใช้สิทธิที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้เขียนจะนำเสนอข้อกำหนดต่างๆที่เป็นอุปสรรคหรือเป็นการจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร โดยจะได้พิจารณาดังนี้

1. ข้อกำหนดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร
2. ข้อกำหนดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร
3. กรณีของเสื่อมคุณภาพ
4. ข้อกำหนดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า

3.1 ข้อกำหนดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

การจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรนั้นสามารถกระทำได้ตามความในมาตรา 8 และ มาตรา 8 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งกรมศุลกากรได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการดำเนินการและการจัดตั้งต่างๆไว้ในประกาศกรมศุลกากรที่ 2549/21 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร และประกาศกรมศุลกากรที่ 2549/20 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากร ดังนี้

3.1.1 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

3.1.1.1 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาทโดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น หรือ

3.1.1.2 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ โดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน และไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น

3.1.2 คุณสมบัติในการขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร

3.1.2.1 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาทโดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน และไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของ ผู้ถือหุ้น หรือ

3.1.2.2 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ โดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น

เมื่อพิจารณาจากรูปแบบองค์กรที่สามารถจะขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรได้จะต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งอาจแบ่งประเภทของนิติบุคคลซึ่งมีผู้ร่วมลงทุนมากกว่า 1 ราย ตามกฎหมายได้ดังนี้

ก) ห้างหุ้นส่วนประเภทที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

1) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ข) บริษัทจำกัด ได้แก่

1) บริษัทเอกชน

2) บริษัทมหาชน

ค) องค์การธุรกิจที่จัดตั้งหรือจดทะเบียนภายใต้กฎหมายเฉพาะ

โดยนิติบุคคลที่จะขอจัดตั้งที่จะขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรจะต้องเป็นนิติบุคคลตามที่มีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน และไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น

วิเคราะห์ข้อจำกัดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

จากกฎเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร ซึ่งกำหนดว่าต้องเป็นนิติบุคคลเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงองค์การธุรกิจนอกเหนือจากที่เป็นนิติบุคคลแล้วยังมี องค์การธุรกิจประเภทเจ้าของรายเดี่ยว ซึ่งไม่ต้องไปลงหุ้นร่วมกับผู้อื่น การจะจัดตั้งกิจการหรือการเลิกกิจการย่อมอยู่ในดุลพินิจและอำนาจของเจ้าของกิจการแต่เพียงผู้เดียว การจัดตั้งกิจการก็ไม่มีกฎหมายกำหนดรูปแบบหรือพิธีการ ไม่ต้องมีการจดทะเบียนจัดตั้งองค์การธุรกิจ แต่จะต้องมีการจดทะเบียนพาณิชย์ที่สำนักงานทะเบียนพาณิชย์¹ โดยผู้เขียนขอเสนอรูปแบบขององค์การธุรกิจเบื้องต้นจำนวน 4 รูปแบบ ซึ่งได้แก่ กิจการเจ้าของคนเดียว กิจการห้างหุ้นส่วน กิจการบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด

กิจการเจ้าของคนเดียว การดำเนินธุรกิจประเภทนี้เป็นธุรกิจที่มีมาเป็นเวลาช้านาน และแพร่หลายที่สุดในประเทศไทย โดยเฉพาะธุรกิจค้าปลีกและการค้าส่ง ธุรกิจการให้บริการ และธุรกิจการเกษตรที่เป็นกิจการขนาดเล็ก การดำเนินงานกระทำได้ง่ายเพราะมีบุคคลเพียงคนเดียวเป็นเจ้าของ การตัดสินใจดำเนินงานมีความคล่องตัว กิจการเจ้าของคนเดียวเป็น

¹ ศรีราชา เจริญพาณิชย์ กฎหมายพาณิชย์ 4 เล่มที่ 1 ,)กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527(,

ประเภทและชนิดที่ผู้บริโภครุ่นเคยและใกล้ชิดมากที่สุดจนถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ได้แก่ ธุรกิจค้าปลีกบนตึกแถวริมถนน หาบแร่แผงลอย เป็นต้น

กิจการห้างหุ้นส่วน (Partnership) ห้างหุ้นส่วน หมายถึง การดำเนินธุรกิจโดยการร่วมกันของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงที่จะดำเนินธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งผลกำไรจากการดำเนินงาน การจัดตั้งห้างหุ้นส่วนเป็นการประกอบการที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทำสัญญาตกลงกันเพื่อกระทำการกิจกรรมร่วมกัน ด้วยการแบ่งปันผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจนั้น การจัดตั้งห้างหุ้นส่วนกระทำได้ง่าย โดยเฉพาะห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งไม่ต้องจดทะเบียน เพียงแต่ไปยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มต้นกิจการ ซึ่งจะต้องมีคำว่า "ห้างหุ้นส่วน" หรือ "ห้างหุ้นส่วนสามัญ" นำหน้าชื่อห้างเสมอ ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด จะต้องจดทะเบียนเสมอ

ลักษณะสำคัญของห้างหุ้นส่วนมี 4 ประการ ดังนี้

- มีสัญญาระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สัญญาจะทำด้วยวาจาก็ได้ ซึ่งกฎหมายมิได้บังคับให้ทำเป็นหนังสือแต่ในทางปฏิบัติสัญญามักจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร
- มีการตกลงร่วมทุน คู่สัญญาจะต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาลงทุน ได้แก่ เงินสดหรือทรัพย์สิน เช่น เครื่องจักรสำนักงานที่ดิน ฯลฯ ตลอดจนแรงงาน เป็นต้น
- การกระทำการกิจกรรมร่วมกัน ผู้เป็นหุ้นส่วนจะต้องดำเนินธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นร่วมกัน
- มีวัตถุประสงค์แบ่งปันผลกำไรจากการร่วมทำธุรกิจ

ประเภทของห้างหุ้นส่วน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ห้างหุ้นส่วนแบ่งออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ (Ordinary Partnership) หมายถึง ห้างหุ้นส่วนที่ผู้ลงทุนเข้าหุ้นทุกคน ทุกคนต้องรับผิดชอบหนี้สินทั้งปวงของห้างหุ้นส่วนร่วมกันโดยไม่จำกัดจำนวน ห้างหุ้นส่วนสามัญจะจดทะเบียนหรือไม่ก็ได้ หากไม่จดทะเบียนมีสภาพเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ แต่ถ้าจดทะเบียนก็มีสภาพเป็นนิติบุคคล เป็นห้างหุ้นส่วนที่มีบุคคล 2 คนขึ้นไปมาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนเป็น "หุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิด" หมายถึง ถ้าห้างหุ้นส่วนมีหนี้ที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ ทุกคนที่เป็นหุ้นส่วน ต้องรับผิดชอบหนี้ทั้งหมดโดยไม่จำกัดจำนวนและหุ้นส่วนแต่ละคนมีอำนาจในการจัดการกิจการของห้างหุ้นส่วน เรียกว่า "ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล"

2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) หมายถึง ห้างหุ้นส่วนที่ผู้ประกอบการจะต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเสมอไป และจะต้องใช้คำว่า "ห้างหุ้นส่วนจำกัด" ประกอบชื่อห้างเสมอ

ห้างหุ้นส่วนจำกัดประกอบด้วยหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ

1. หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบ หมายถึง หุ้นส่วนที่รับผิดชอบในหนี้สินของห้างเพียงไม่เกินจำนวนที่ลงทุนในห้างหุ้นส่วนนั้น

2. หุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบ หมายถึง หุ้นส่วนที่จะต้องรับผิดชอบในหนี้สินของห้างโดยไม่มีจำนวนจำกัด หุ้นส่วนประเภทนี้จึงมีสิทธิที่จะจัดการหรือบริหารงาน

กิจการบริษัทจำกัด (Limited Company) บริษัทจำกัด คือ กิจการที่ก่อตั้งด้วยการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น แต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน ผู้ถือหุ้นแต่ละคนต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบตามมูลค่าของหุ้นที่ตนถืออยู่ ผู้ถือหุ้นจำนวนมากมีสิทธิในการบริหารงาน บริษัทแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน (จำกัด)

ลักษณะสำคัญของบริษัทจำกัด

1. มีผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 7 คน
2. มูลค่าหุ้นไม่ต่ำกว่าหุ้นละ 5 บาท ซึ่งจะต้องชำระเงินค่าหุ้นในครั้งแรกก่อนจดทะเบียนตั้งบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของมูลค่าหุ้น
3. มีคำว่า "บริษัท" นำหน้าชื่อและต่อท้ายด้วยคำว่า "จำกัด"
4. การบริหารกิจการเป็นหน้าที่ของกรรมการบริษัท
5. ที่ประชุมถือหุ้นเป็นเพียงผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการบริษัท ตลอดจนกำหนดนโยบายและเงินปันผล
6. บริษัทจะออกเอกสารให้กับผู้ถือหุ้น คือ ใบหุ้น

บริษัทมหาชนจำกัด มีลักษณะคล้ายบริษัทจำกัดมากทั้งการจัดตั้งและการดำเนินงาน ส่วนลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันออกไป คือ มีผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่า 15 คนขึ้นไปต้องขายหุ้นให้แก่ประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 50 ของหุ้นทั้งหมด ชื่อบริษัทต้องมีคำว่าจำกัด(มหาชน)ต่อท้าย

เมื่อพิจารณาแล้วผู้เขียนมีความเห็นว่ากิจการเจ้าของรายเดียวที่ไม่ได้อยู่ในรูปของนิติบุคคลนั้นมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่ากิจการที่เป็นนิติบุคคล เนื่องจากไม่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ เพราะไม่มีกฎหมายบังคับ และไม่มีความคุ้มครองการประกอบกิจการเหมือนนิติบุคคล เงินทุนมีจำกัด การตัดสินใจอยู่ภายใต้เจ้าของกิจการเพียงรายเดียว ความผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้ง่าย และหากเจ้าของกิจการเสียชีวิตลง กิจการนั้นก็จะต้องสะดุดหยุดลงด้วย การที่

กฎหมายศุลกากรกำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร โดยจะต้องเป็นนิติบุคคลนั้น จึงเหมาะสมแล้ว เนื่องจากมีความน่าเชื่อถือในตัวนิติบุคคลเองหากเกิดความเสียหายเกิดขึ้นกับการประกอบการ เพราะมีกฎหมายในเรื่องการจัดตั้งและดำเนินการของนิติบุคคลเข้ามาควบคุมการประกอบการ และประสิทธิภาพการบริหารงานสูงกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว เพราะมีคณะกรรมการบริษัทซึ่งมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้ถือหุ้นเป็นผู้คัดเลือก และในกรณีห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลอาจอาศัยความรู้ความชำนาญของผู้ลงทุนแต่ละคนก่อให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารจัดการมากกว่าธุรกิจเจ้าของคนเดียว

กรณีผู้ขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน และไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้นนั้น ผู้เขียนเห็นว่าการกำหนดดังกล่าวนั้นก็เพื่อป้องกันไม่ให้นิติบุคคลต่างด้าวซึ่งมีลักษณะตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2542 มาตรา 4²

กิจการร้านค้าปลอดอากรนั้นเป็นกิจการประเภทขายปลีกสินค้าซึ่งอยู่ในบัญชี 3 และกิจการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรนั้นก็เข้าลักษณะเป็นกิจการให้บริการ ซึ่งอยู่ใน

²“มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1)

(4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (2) (1) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (2) (1) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

บัญชี 3 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2542 เช่นกัน ซึ่งกฎหมายได้กำหนดข้อห้ามไว้ในมาตรา 8 (3)³ โดยจะต้องขออนุญาตก่อนประกอบการ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่ากิจการทั้งสองประเภทนี้เป็นกิจการที่ยังไม่สมควรให้นิติบุคคลต่างด้าวเข้ามาประกอบการเนื่องจากสินค้าในร้านค้าปลอดอากรส่วนมากเป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศที่มีราคาสูง และยังมีภาระภาษีอากรต่างๆในการนำเข้าสูงอีกด้วย ซึ่งถ้าไม่กำหนดเรื่องการห้ามนิติบุคคลต่างด้าวประกอบกิจการนี้ จะทำให้นิติบุคคลไทยอาจไม่สามารถแข่งขันกับนิติบุคคลต่างด้าวได้ เนื่องจากนิติบุคคลต่างด้าวมีความพร้อมในเรื่องของสินค้า เงินทุน และเทคโนโลยี และจะเป็นการให้นิติบุคคลต่างด้าวแสวงหาผลประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยที่ประเทศไทยได้ผลตอบแทนจากการลงทุนดังกล่าวไม่คุ้มค่า และเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย

3.2 ข้อจำกัดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร

กรมศุลกากรได้กำหนดประเภทของที่สามารรถนำเข้าไปเก็บ แสดง และขายในร้านค้าปลอดอากร ตามประกาศกรมศุลกากร เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร โดยจำแนกเป็น 2ประเภท ได้แก่ ของนำเข้าและของภายในประเทศ โดยผู้เขียนขอเสนอข้อจำกัดกรณีของนำเข้า ดังนี้

“ของนำเข้า หมายความว่าความรวมถึง ของที่นำเข้าโดยตรงจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่นำออกมาจากเขตปลอดอากร หรือของที่โอนมาจากของนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามตรา 19ทวิ”

³ “มาตรา (3) 8 ว่าห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสาม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ “

การนำเข้าหรือส่งออกสินค้าโดยตรงจากต่างประเทศนั้นกรมศุลกากรมีหน้าที่ต้องตรวจสอบว่า การนำเข้า หรือส่งออก หรือส่งผ่านแดนได้รับอนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติครบถ้วนหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติศุลกากรพุทธศักราช 2469 มาตรา 27⁴

ของต้องห้าม หมายถึง ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด และในบางกรณีห้ามการส่งผ่านด้วย ผู้ใดนำสินค้าต้องห้ามเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรย่อมมีความผิดต้องรับโทษตามกฎหมาย⁵ที่เกี่ยวข้องและเป็นการผิดตามกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าต้องห้ามในการนำเข้า-ส่งออก เช่น สิ่งเสพติดทุกประเภท วัตถุหรือสื่อลามกอนาจาร สินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และเงินตรา พันธบัตร ใบสำคัญรับดอกเบี้ยพันธบัตรอันเป็นของปลอมหรือแปลงหรือกฎหมายอื่นที่ทำให้เจ้าหน้าที่ลงโดยทุจริตดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดินหรือพระปรมาภิไธย ดวงตราหรือรอยตราของทางราชการอันเป็นของปลอม เป็นต้น

ของต้องจำกัด หมายถึง สินค้าที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะมีการนำเข้า-ส่งออกหรือผ่านราชอาณาจักรจะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น ผู้ใดนำของต้องจำกัดเข้ามา หรือส่งออก

⁴ “มาตรา 27 ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นนั้นเข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นนั้น หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นนั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใดแก่ของเช่นนั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

⁵ วิชัย มากวัฒน์สุข, คู่มือศุลกากรฉบับพิเศษ, (กรุงเทพฯ:บริษัท สามเจริญพาณิชย์ จำกัด, 2545), 371.

หรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน จะมีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นๆ⁶ และเป็นความผิดตามกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าต้องกักตักในการนำเข้า-ส่งออก เช่น ยาสูบ รวมถึงต้นยาสูบและใบยาเส้น ยา เชื้อโรค และพิษจากสัตว์ สุนัข และสินค้าประเภทอาหารที่มีความหวานเจือปน เป็นต้น

เรื่องของต้องห้าม ของต้องกักตัก ถือเป็นข้อจำกัดในการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เนื่องจาก สินค้าที่จำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรส่วนใหญ่เป็นสินค้าต้องกักตัก เช่น สุรา บุหรี่ ขนหม และเครื่องสำอาง เป็นต้น โดยผู้นำเข้าจะต้องขออนุญาตต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนนำเข้า หากไม่ได้รับอนุญาตก่อนนำเข้าจะมีความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมาตรการจำกัดและควบคุมสินค้านำเข้านั่นเอง

วิเคราะห์ข้อจำกัดเรื่องของนำเข้า

ผู้เขียนมีความเห็นว่าเห็นว่าการที่กฎหมายกำหนดเรื่องของต้องห้าม ของต้องกักตักไว้ ก็เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ โดยมีเหตุผลในการควบคุมสินค้านำเข้าต่างๆ เช่น เหตุผลในการคุ้มครองผู้บริโภค โดยผู้นำเข้า ยา หรือเครื่องสำอางจะต้องขออนุญาตต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบว่ายา หรือเครื่องสำอางนั้นปลอดภัยกับผู้บริโภคจึงจะได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาได้ หรืออาจเป็นกรณีเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ได้แก่ การควบคุมอาวุธปืน วัตถุระเบิด วัตถุลามก ยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นอันตรายแก่ชีวิต ทรัพย์สินหรือสุขภาพ พืชพันธุ์ของประชาชน⁷ หรือเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญานั้น เป็นต้น เมื่อพิจารณาจากเหตุผลในการห้ามนำเข้าสินค้าที่เป็นของต้องห้ามแล้วผู้เขียนมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ในการกำหนดเรื่องของต้องห้ามนั้น ถือว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศและผู้บริโภคโดยรวมเนื่องจากของต้องห้ามดังกล่าวเป็นของที่มี

⁶ กรมศุลกากร, ของต้องห้ามต้องกักตัก (Online), 1 เมษายน 2551. แหล่งที่มา <http://www.customs.go.th/Prohibit/Prohibit.jsp>

⁷ วิชัย มากวัฒนสุข, คู่มือศุลกากรฉบับพิเศษ, (กรุงเทพฯ:บริษัท สามเจริญพาณิชย์ จำกัด, 2545), 372.

ความผิดในตัวของนั่นเอง ซึ่งหากผู้ใดครอบครองไว้ก็就会有ความผิดเช่นกัน เช่น สินค้าละเมิด ลิขสิทธิ์ สื่อลามกอนาจาร และสิ่งเสพติดประเภท เฮโรอีน เป็นต้น

กรณีของของต้องกักตักซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตให้นำเข้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน จะนำเข้าสินค้า ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการนำเข้าสินค้าของผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากร และเป็นการเพิ่มภาระของผู้ประกอบการในการขออนุญาตนำเข้าสินค้าที่เป็นของต้องกักตักอีกด้วย ซึ่งของดังกล่าวจะต้องขออนุญาตนำเข้าก่อนนำเข้ามาในประเทศ ซึ่งหากไม่ขออนุญาตก็就会有ความผิดและได้รับโทษตามกฎหมายนั้นๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการกำหนดเรื่องของต้องกักตัก นั้น พบว่าของนำเข้าแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตนำเข้าต่างกันเช่น วัตถุประสงค์เพื่อควบคุมตรวจสอบสินค้าว่าได้คุณภาพและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือไม่ เช่น ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 ซึ่งจะต้องขออนุญาตนำเข้าอาหารเพื่อจำหน่ายก่อนนำเข้ามาในประเทศ หรือบางวัตถุประสงค์มีไว้เพื่อจัดเก็บภาษีในการนำเข้า และควบคุมการบริโภคภายในประเทศ เช่น พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 และพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509 เป็นต้น ผู้เขียนกำหนดประเด็นการพิจารณาดังนี้

กรณีสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้าเพื่อตรวจสอบว่าของดังกล่าวเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือไม่ นั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นในการต้องขออนุญาตนำเข้าทั้งการนำเข้ามาบริโภคภายในประเทศและการนำมาจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร แต่หากเป็นกรณีเพื่อจัดเก็บภาษีในการนำเข้าและควบคุมการบริโภคภายในประเทศนั้นผู้เขียนมีความเห็นว่า การขออนุญาตนำเข้าดังกล่าวนั้นเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการเนื่องจากของที่นำเข้ามาเพื่อจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรนั้นได้รับยกเว้นอากรและภาษีต่างๆ หากจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางออกไปต่างประเทศ และของดังกล่าวอยู่ภายใต้การอารักขาของศุลกากรตั้งแต่นำเข้าจนกระทั่งจำหน่ายให้ผู้โดยสาร ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการควบคุมการลักลอบนำเข้ามาบริโภคภายในประเทศ โดยไม่ชำระภาษี ดังนั้นการขออนุญาตนำเข้าเพื่อนำไปจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรในกรณีนี้จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตนำเข้า ซึ่งการขออนุญาตนำเข้าในกรณีนี้จะกระทำเมื่อนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรเพื่อนำมาบริโภคภายในประเทศ เพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตนั้นๆ

3.3 กรณีของเสื่อมคุณภาพ

กรมศุลกากรได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับของนำเข้าที่เห็นได้ชัดว่าเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโภคหรือจำหน่ายได้ ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ โดยการคำนวณภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ ณ วันที่นำของเข้าสำเร็จ แต่อัตราภาษีจะใช้ตามที่เป็นอยู่ในวันที่ได้ปล่อยสินค้าออกไปจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากร

วิเคราะห์กรณีของเสื่อมคุณภาพ

กรมศุลกากรได้กำหนดวิธีการจัดการของที่เสื่อมคุณภาพ ไม่สามารถนำมาบริโภคหรือจำหน่ายได้ไว้ 2 วิธี ดังนี้

- 1) ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือ
- 2) ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ

วิธีการจัดการของเสื่อมคุณภาพที่กรมศุลกากรได้กำหนดไว้จำนวน 2 วิธีนี้ เป็นวิธีที่สร้างภาระและค่าใช้จ่ายให้ผู้ประกอบการ โดยกรณีแรกให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก และวิธีที่สองคือการยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในข้อเท็จจริงไม่เคยปรากฏของเสียจากร้านค้าปลอดอากร เพราะสินค้ามีการหมุนเวียนเร็ว และหากมีของใดเสียหรือเสื่อมคุณภาพก็สามารถขอเปลี่ยนจากผู้จำหน่ายต่างประเทศได้ ซึ่งของที่นำมาจำหน่ายถือว่าเป็นภาพลักษณ์ของบริษัทที่เป็นผู้ผลิต ดังนั้นจึงไม่ให้เกิดปัญหาของเสียขึ้นในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร⁸

⁸ สัมภาษณ์ ศุภกิจ ดุลยพิชช์, ที่ปรึกษาอธิบดีกรมศุลกากร, กรมศุลกากร, 19 มิถุนายน 2551

ทั้งนี้ผู้ประกอบการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรนั้น จะต้องมีการวางแผนในการดำเนินธุรกิจที่ดีเนื่องจากของที่นำมาเก็บและจำหน่ายนั้นเป็นของที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรโดยได้รับยกเว้นภาษีประเภทต่างๆ ซึ่งเป็นรายได้ของประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องมีการจัดการและบริหารของที่นำเข้ามาจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรอย่างดีเยี่ยม ซึ่งหากให้นำไปทำลายก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อรายได้จากการจัดเก็บภาษีของของนำเข้านั้น⁹

จากกรณีนี้ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้มีความเห็นว่า ถึงแม้จะได้มีการบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าแล้ว แต่ในการนำเข้าของมาจากต่างประเทศนั้นผู้ประกอบการไม่สามารถทราบได้ว่าของดังกล่าวเหลือระยะเวลาในการบริโภคเท่าใด ซึ่งผู้ส่งของก็ไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าของดังกล่าวมีระยะเวลาการบริโภคได้เท่าไร อีกทั้งระยะเวลาในการขนส่งซึ่งหากเป็นของที่นำเข้าจากประเทศแถบยุโรปทางเรือก็จะใช้เวลานานนับเดือนกว่าของนั้นจะมาถึงประเทศไทย ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถกำหนดได้ ซึ่งของที่มีระยะเวลาการบริโภคน้อยส่วนใหญ่มักจะเป็น ของประเภทอาหารต่างๆ ซึ่งหากจะต้องส่งออกหรือยื่นใบขนสินค้าเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ ก็จะทำให้เกิดภาระแก่ผู้ประกอบการเกินสมควร¹⁰

ซึ่งเมื่อพิจารณาความเห็นจากทั้ง 2 ฝ่ายแล้วผู้เขียนมีความเห็นว่าการประกอบธุรกิจร้านค้าปลอดอากรนั้นผู้ประกอบการจะต้องมีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ เพื่อบริหารจัดการของที่นำมาจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากรให้สามารถจำหน่ายได้หมดภายในอายุของของนำเข้าและระยะเวลาที่กรมศุลกากรกำหนดในเรื่องการเก็บของในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร เพราะสินค้านำเข้าดังกล่าวมีภาระภาษีที่ได้รับการยกเว้นซึ่งเป็นรายได้ของรัฐ ซึ่งผู้ประกอบการจึงต้องมีความระมัดระวังในการใช้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวเป็นอย่างดี เพื่อไม่ให้กระทบกับรายได้ของรัฐมากเกินไป ทั้งนี้หากผู้ประกอบการได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอแล้วแต่ยังพบของเสื่อมคุณภาพอันเกิดจากปัจจัยภายนอกเช่น ผู้ส่งของที่ใกล้หมดอายุมาให้ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการก็ไม่ควรจะต้อง

⁹ สัมภาษณ์ วรรณชูลี เอื้อกุลสมบุญ, เจ้าหน้าที่ฝ่ายหลักเกณฑ์ ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน กรมศุลกากร, 13 มิถุนายน 2551

¹⁰ สัมภาษณ์ สุภัตรา ทรงสะอาด, เจ้าหน้าที่ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน(ร้านค้าปลอดอากร) บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด, 13 มิถุนายน 2551

รับภาระในการต้องส่งออกหรือยื่นไปชนสินค้าเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณี บริโภคภายในประเทศ แต่น่าจะสามารถขออนุญาตทำลายได้ โดยได้รับยกเว้นอากร เช่นเดียวกับหลักเกณฑ์การจัดการของเสื่อมคุณภาพของคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปตามประกาศ กระทรวงการคลังเรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากร ตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ซึ่งกำหนดให้ของที่นำเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้า ทัณฑ์บนตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งเสียหรือเสื่อม คุณภาพที่ทำลายตามระเบียบพิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด ได้รับการยกเว้นอากร¹¹ ซึ่ง ประกาศดังกล่าวได้ให้สิทธิในการทำลายของเสียหรือเสื่อมคุณภาพที่เก็บรักษาไว้ในคลังสินค้า ทัณฑ์บนตามมาตรา 8 โดยได้รับยกเว้นอากร ซึ่งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและ ร้านค้าปลอดอากรจัดเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 ประเภทหนึ่งจึงน่าจะสามารถขอ ทำลายได้เช่นกัน

ทั้งนี้ผู้ขอทำลายจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าของเสื่อมคุณภาพนั้นเป็นของที่ไม่สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมที่นำเข้าได้ สมควรที่จะทำลาย และเหตุจากการเสื่อม คุณภาพนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่อในการบริหารจัดการของตน โดยเจ้าหน้าที่ ศุลกากรจะต้องเป็นผู้ควบคุมการการทำลายดังกล่าว ซึ่งประกาศกรมศุลกากร ที่ 2545/72 ได้ กำหนดวิธีการทำลายโดยวิธีเผาไฟหรือฝังดิน หรือสับเป็นชิ้นย่อย หรือโดยวิธีอื่น ที่เห็นว่าไม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมที่นำเข้าได้อีก ซึ่งจะเป็นการช่วยลดภาระ ค่าใช้จ่ายในการทำลายของเสื่อมคุณภาพของผู้ประกอบการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอด อากรและร้านค้าปลอดอากร

3.4 ข้อจำกัดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสาร ขาเข้า

ประกาศกรมศุลกากรที่ 20/2549 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากร ได้ กำหนดให้ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า สามารถขายของแก่ผู้เดินทางเข้ามาใน ราชอาณาจักร โดยได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตรา

¹¹ ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากร ตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530

ข้อ 3 ให้ของในภาค 2 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ได้รับการยกเว้นอากร ดังต่อไปนี้

(3.7)ของที่นำเข้าเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งเสียหรือเสื่อมคุณภาพที่ทำลายตามระเบียบพิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด

อากรและการยกเว้นอากรศุลกากร ตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) ดังนี้

ก .ของที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อเพื่อใช้เองเป็นการส่วนตัวหรือใช้ในวิชาชีพรวมกันไม่เกินสองหมื่นบาท

ข ของใช้ในบ้านเรือนที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเนื่องจากการย้ายภูมิลำเนาซื้อรวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท

ค บุหรี่ปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน หรือซิการ์หรือยาเส้นปริมาณไม่เกินอย่างละสองร้อยห้าสิบกกรัม หรือ หลายชนิดรวมกันปริมาณไม่เกินสองร้อยห้าสิบกกรัม แต่ทั้งนี้บุหรี่ต้องมีปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน

ง สุราปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร

วิเคราะห์ข้อจำกัดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า

การกำหนดปริมาณการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้านั้น ได้มีแนวทางในการกำหนดปริมาณสินค้าที่จำหน่ายตามกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรภาค 4 ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรประเภทที่ 5 ของส่วนตัวที่เจ้าของนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้เอง หรือใช้ในวิชาชีพและมีจำนวนพอสมควรแก่ฐานะ และกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากร ตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) เพื่อยกเว้นอากร โดยกำหนดปริมาณการซื้อของจากร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้เดินทางเข้ามาในประเทศ ดังนี้

(ก) บุหรี่ 200 มวน หรือซิการ์หรือยาเส้นอย่างละ 250กรัม หรือหลายชนิดรวมกันมีน้ำหนักทั้งหมด 250กรัม แต่ทั้งนี้บุหรี่ต้องไม่เกิน 200มวน

(ข) สุรา 1 ลิตร

หากผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศนำสุรา บุหรี่ หรือซิการ์ หรือยาเส้น ติดตัวเข้ามาจากต่างประเทศเกินปริมาณที่กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรภาค 4 ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรประเภทที่ 5 กำหนดก็จะโดนริบของและอาจมีความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ด้วย ซึ่งในความเห็นของผู้เขียนนั้น ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศยังมีสิทธิซื้อสินค้าในร้านค้าปลอดอากรในปริมาณที่ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากร ตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) กำหนดอีกเนื่องจากกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรภาค 4 และประกาศกระทรวงการคลังเป็นกฎหมายต่างฉบับกัน และให้สิทธิแก่ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศคนละประเภท ดังนั้นผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศจึงคงมีสิทธินำสุรา บุหรี่ หรือซิการ์ หรือยาเส้น ติดตัวเข้ามาจากต่างประเทศตามกฎหมายพิกัดอัตราศุลกากรภาค 4 และ ยังคงได้รับสิทธิซื้อสินค้าในร้านค้าปลอดอากรในปริมาณที่กำหนดตามประกาศกระทรวงการคลังอีกด้วย

ทั้งนี้การกำหนดปริมาณการซื้อของจากร้านค้าปลอดอากรเพื่อป้องกันการนำสินค้าดังกล่าวมาจำหน่าย อันเป็นการคุ้มครองสินค้าภายในประเทศ มิให้ได้รับผลกระทบ หลักเกณฑ์ในการกำหนดปริมาณการจำหน่ายดังกล่าวนั้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละประเทศ โดยผู้เขียนขอเสนอตัวอย่างบางประเทศในการกำหนดปริมาณการจำหน่ายมาเพื่อเปรียบเทียบกับของประเทศไทย ดังนี้

-ประเทศบราซิล กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 400 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิการ์ 25 มวน และสุราไม่เกิน 2 ลิตร

- ประเทศตุรกี กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 200 มวน หรือ ยาเส้น 200 กรัม หรือ ซิการ์ 50 มวน และสุราขนาดบรรจุ 1 ลิตรไม่เกิน 5 ขวด หรือสุราขนาดบรรจุ 700 มิลลิลิตร ไม่เกิน 7 ขวด

-ประเทศญี่ปุ่น กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 200 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิการ์ 50 มวน และสุราขนาดบรรจุ 760 มิลลิลิตร ไม่เกิน 3 ขวด

- ประเทศแอฟริกาใต้ กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 400 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิกาการ์ 50 มวน และ สุราไม่เกิน 1 ลิตรหรือ ไวน์ไม่เกิน 2 ลิตร
- ประเทศสวีเดน กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 200 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิกาการ์ 50 มวน และสุราไม่เกิน 1 ลิตร หรือไวน์ไม่เกิน 2 ลิตร
- ประเทศออสเตรเลีย กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 200 มวน หรือ ซิกาการ์หรือยาเส้นอย่างละ 250 กรัม และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกิน 2.25 ลิตร
- ประเทศฟิลิปปินส์ กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 400 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิกาการ์ 50 มวน และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกิน 2 ลิตร
- ประเทศปานามา กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 500 มวน หรือ ยาเส้น 500 กรัม หรือ ซิกาการ์ 50 มวน และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกิน 3 ขวด
- ประเทศเกาหลีใต้ กำหนดให้จำหน่ายได้ไม่เกินปริมาณดังนี้ บุหรี่ 200 มวน หรือ ยาเส้น 250 กรัม หรือ ซิกาการ์ 50 มวน และสุราไม่เกิน 1 ลิตร

นอกจากนี้บางประเทศยังได้กำหนดอายุของผู้ซื้อสินค้าประเภทสุราและบุหรี่ที่จะต้องมียอายุ 18 ปีขึ้นไป เช่น ประเทศแคนาดา ซึ่งถือเป็นมาตรการคุ้มครองสุขภาพของผู้ซื้อที่เป็นเด็ก ซึ่งในประเทศไทยได้นำมาตรการนี้มาใช้ในการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรเช่นกัน โดยห้ามจำหน่ายสุราและบุหรี่ให้แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี¹² ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

¹² มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส”

“มาตรา 45 ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามมาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไข หรือป้องกันมิให้เด็กกระทำความผิดซ้ำอีกก็ได้

2546 แต่จากการสำรวจร้านค้าปลอดอากรที่ทำอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2551 ไม่พบป้ายเตือนเรื่องการห้ามจำหน่ายสุราและบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

ผู้เขียนมีความเห็นว่ามาตรการกำหนดปริมาณการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรประเภทสุราและบุหรืนั้นขึ้นอยู่กับประเทศแต่ละประเทศที่จะกำหนดปริมาณการจำหน่าย ซึ่งสินค้าประเภทสุราและบุหรืนี้เป็นสินค้าที่ทำลายสุขภาพ การกำหนดให้สามารถจำหน่ายได้ปริมาณมากเกินไปก็จะส่งผลเสียต่อผู้ซื้อในด้านสุขภาพ ดังนั้นปริมาณการจำหน่ายที่ประเทศไทยกำหนดน่าจะมีความเหมาะสมและใกล้เคียงกับประเทศอื่น แต่ควรมีป้ายเตือนเรื่องการห้ามจำหน่ายสุราและบุหรืแก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เช่นเดียวกับการจำหน่ายในประเทศ

หากปรากฏว่าผู้ปกครองของเด็กฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน และจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง “

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรถือเป็นสิทธิประโยชน์ประเภทหนึ่งของกฎหมายศุลกากร การจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515" โดยกรมศุลกากรได้กำหนดรูปแบบและหลักเกณฑ์ต่างๆไว้ตามประกาศกรมศุลกากรที่ 21/2549 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

สำหรับการจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศุลกากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) ลงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ออกประกาศกรมศุลกากรที่ 20/2549 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากร

การจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรนั้น ต้องดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งต่อกรมศุลกากร ซึ่งกรมศุลกากรจะมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติตามประกาศกรมศุลกากรที่เกี่ยวข้องข้างต้น โดยผู้ที่ได้รับอนุมัติจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการกฎหมายต่างๆ ซึ่งจำแนกได้ 3 ประเภท ได้แก่ สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายศุลกากร สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายสรรพสามิต และ สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม

สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายศุลกากร สิทธิประโยชน์จากการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรซึ่งถือว่าเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทหนึ่งนั้น ได้รับยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของนำเข้าที่ปล่อยออกไปจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ แต่ทั้งนี้การส่งออกไปต่างประเทศ

จะต้องกระทำภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันนำของเข้ามาเก็บไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร และร้านค้าปลอดอากรนั้นหากจำหน่ายของนำเข้าให้แก่ผู้ซื้อที่เดินทางออกไปต่างประเทศ หรือส่งของนำเข้าออกไปต่างประเทศ หรือร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้าที่จำหน่ายสินค้าให้กับผู้เดินทางเข้ามาในประเทศ ก็จะได้รับยกเว้นการเก็บอากรแก่ของนำเข้านั้น แต่ทั้งนี้การจำหน่ายของนำเข้าของร้านค้าปลอดอากรให้แก่ผู้ซื้อหรือการส่งออกไปต่างประเทศจะต้องกระทำภายในระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันนำของเข้ามาเก็บไว้ในร้านค้าปลอดอากรเช่นกัน

หากประสงค์จะนำของที่เก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรมาบริโภคภายในประเทศนั้น สามารถคำนวณค่าภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าที่นำไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น ตามสภาพของ และราคาของ จะถือตามที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบนั้นจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น คือวันที่นำของเข้าสำเร็จ แต่อัตราภาษีจะใช้ตามที่เป็นอยู่ในวันที่ได้ปล่อยสินค้าออกไป ผู้ประกอบการจึงยังมิได้ชำระค่าภาษีศุลกากรจนกว่าจะนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรเพื่อบริโภคภายในประเทศ

สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายสรรพสามิต พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พุทธศักราช 2527 มาตรา 10 (3) กำหนดให้สินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้ถือว่าความรับผิดชอบนั้นจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เพื่อให้การคำนวณภาษีสรรพสามิตสอดคล้องกับกฎหมายศุลกากร เนื่องจากภาษีศุลกากรหรืออากรขาเข้านั้นจะเป็นฐานในการคำนวณภาษีสรรพสามิตด้วย ซึ่งกรณีนี้จะต้องคำนวณค่าภาษีศุลกากรตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ ณ วันที่ปล่อยสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน และเมื่อมีการจำหน่ายสินค้าออกไปจากร้านค้าปลอดอากรโดยผู้ซื้อได้นำออกนอกนอกราชอาณาจักรซึ่งถือว่าการส่งออกไปในนอกราชอาณาจักร ก็จะได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิต ตามกฎหมายสรรพสามิต ในเรื่องสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือ ลดอัตราภาษีเช่นกัน

ผู้ประกอบการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรยังสามารถนำเข้าสุราและบุหรี่ โดยปราศจากกฎเกณฑ์เรื่องผู้นำเข้าสุราหรือบุหรี่ จะต้องเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์นั้น หรือต้องเป็นตัวแทนนำเข้าเพียงรายเดียวในประเทศเท่านั้นตามประกาศกรมสรรพสามิตในเรื่องการนำขออนุญาตนำเข้าสุราและบุหรื่อดังกล่าว

สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม จากหลักเกณฑ์ตามประมวลรัษฎากรเรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ความรับผิดชอบในการจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีการส่งออกของที่เก็บไว้ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรไปต่างประเทศ หรือการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรให้กับผู้ซื้อที่เดินทางไปต่างประเทศยังไม่เกิดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบตามกฎหมายศุลกากร และความรับผิดชอบในการจะต้องเสียภาษีศุลกากรในกรณีนี้ได้รับยกเว้นการเก็บภาษีศุลกากรตามมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

การจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากร กรณีของที่นำเข้าจากต่างประเทศและชำระภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือสินค้าภายในประเทศ โดยจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อที่จะเดินทางไปต่างประเทศ เข้าลักษณะเป็นการส่งออก ตามมาตรา 77/1(14)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร หากผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้ปฏิบัติตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1(1) แห่งประมวลรัษฎากร

ของที่เก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากร ผู้ประกอบการยังมีได้ชำระค่าภาษีศุลกากรจนกว่าสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออกตามมาตรา 83/9 แห่งประมวลรัษฎากร

เมื่อพิจารณาสิทธิประโยชน์ต่างๆของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร ก็จะพบข้อจำกัดต่างๆที่เป็นอุปสรรคหรือเป็นการจำกัดการใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มที่ ซึ่งผู้เขียนได้จำแนกไว้ 4 ประการดังนี้

- 1) ข้อจำกัดด้านการจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร

2) ข้อจำกัดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร

3.) กรณีของเสื่อมคุณภาพ

4) ข้อจำกัดด้านการจำหน่ายสินค้าของร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า

ข้อจำกัดต่างๆนี้เกิดขึ้นจากการบัญญัติกฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบกฎเกณฑ์ในการควบคุม การจัดตั้ง การดำเนินการ ของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อจำกัดต่างๆนี้ พบว่า ข้อจำกัดบางประเภทมีประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม เช่น ข้อจำกัดของสินค้าที่อนุญาตให้แสดงและจำหน่ายในร้านค้าปลอดอากร ซึ่งหากเป็นของต้องห้ามก็จะไม่สามารถนำเข้ามาในประเทศได้ และหากเป็นของต้องจำกัดจะต้องขออนุญาตนำเข้ามาก่อนนำเข้ามาในประเทศ เพื่อคุ้มครองสินค้านำเข้ามิให้ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อจำกัดของสิทธิประโยชน์คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรพบว่าข้อจำกัดดังกล่าวบางประการก่อให้เกิดผลกระทบกับผู้ประกอบการมากเกินสมควร ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว และบางประเด็นไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะดังนี้

1) การขออนุญาตนำเข้ากรณีของต้องจำกัดควรพิจารณาวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตนำเข้าเป็นหลัก หากเป็นวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสินค้าภายในประเทศหรือเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ก็ควรจะกระทำเมื่อนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือร้านค้าปลอดอากรเพื่อนำมาบริโภคภายในประเทศเท่านั้น เพื่อเป็นการลดภาระแก่ผู้ประกอบการและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาตนั้นๆ โดยตรากฎหมายในเรื่องการขออนุญาตนำเข้าให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการขออนุญาต

2) การจัดการของเสื่อมคุณภาพนั้นควรจะสามารถขออนุญาตทำลายได้ โดยได้รับการยกเว้นอากร เช่นเดียวกับหลักเกณฑ์การจัดการของเสื่อมคุณภาพของคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 โดยผู้ขอทำลายจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าของเสื่อมคุณภาพนั้นเป็นของที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมที่นำเข้าได้ สมควรที่จะทำลาย และเหตุจากการเสื่อมคุณภาพนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่อในการบริหารจัดการของตน โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะต้องเป็นผู้ควบคุมการการทำลายดังกล่าวซึ่งประกาศกรมศุลกากร ที่ 72/2545 ได้กำหนดวิธีการทำลายโดยวิธีเผาไฟหรือฝังดิน หรือสับเป็นชิ้นย่อย หรือโดยวิธีอื่น ที่เห็นว่าไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมที่นำเข้าได้อีก ซึ่งจะเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการทำลายของเสื่อมคุณภาพของผู้ประกอบการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากร โดยกรมศุลกากรควรจะแก้ไขในเรื่องการจัดการของเสื่อมคุณภาพให้มีการนำไปทำลายและได้รับยกเว้นอากร

3) ร้านค้าปลอดอากรควรมีป้ายระบุข้อความห้ามจำหน่ายสุราและบุหรี่ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เช่นเดียวกับการจำหน่ายในประเทศ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรควรเป็นผู้ควบคุมดูแลร้านค้าปลอดอากรให้มีป้ายแสดงดังกล่าว เนื่องจากร้านค้าปลอดอากรอยู่ในความควบคุมและดูแลของศุลกากร

ทั้งนี้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นั้นไม่เพียงแต่เพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรและร้านค้าปลอดอากรเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์กับนักท่องเที่ยว ซึ่งหากข้อเสนอแนะนี้สามารถนำไปปรับปรุงกฎระเบียบที่มีอยู่ให้สอดคล้องได้ ผู้เขียนคาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร.(2541). **ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2541**.กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว
การพิมพ์

ชุมพร ปัจจุสานนท์. (2546). **กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล เล่ม 1 สัญชาติ**.
กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

ประกาศ คงเอียด. (2542). **คำอธิบายกฎหมายภาษีสรรพสามิต**. กรุงเทพฯ:นิติธรรม.

ภาสกร ชุณหะวัณ. (2539). **คำอธิบายกฎหมายหุ้นส่วนบริษัท**. กรุงเทพฯ:นิติบรรณาการ.

วิชัย มากวัฒน์สุข. (2545). **คู่มือศุลกากรฉบับพิเศษ**. กรุงเทพฯ: สามเจริญพาณิชย์ .

ศรีราชา เจริญพาณิชย์.(2527). **กฎหมายพาณิชย์ 4 เล่มที่ 1**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธราช.

โสภณ รัตนกร .(2547).**คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หุ้นส่วนบริษัท** .
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ

สัมภาษณ์

วรรณชูลี เอื้อกุลสมบุญ, เจ้าหน้าที่ฝ่ายหลักเกณฑ์ ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน กรมศุลกากร.
(2551) . สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน .

ศุภกิจ ดุลยพิชช, ที่ปรึกษาอธิบดีกรมศุลกากร . (2551) สัมภาษณ์ 19 มิถุนายน .

สุภัทรา ทรงสะอาด, เจ้าหน้าที่ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน(ร้านค้าปลอดอากร) บริษัท การบิน
กรุงเทพ จำกัด. (2551) สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมศุลกากร, คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไปสำหรับจัดแสดงสินค้าหรือนิทรรศการ หรือ คสท. ค้น
เมื่อ1 เมษายน 2551,จาก [http://www.customs.go.th/TaxPrivilege/TaxPrivilege1/
TaxPrivilege1-4/TaxPrivilege1-4.jsp](http://www.customs.go.th/TaxPrivilege/TaxPrivilege1/TaxPrivilege1-4/TaxPrivilege1-4.jsp)

Travel Document Systems (1996) . CUSTOMS & DUTY FREE ALLOWANCES AND
RESTRICTIONS. Retrived may, 6 , 2007, from [http://www.traveldocs.com/be/
customs.htm](http://www.traveldocs.com/be/customs.htm).

ผนวก ก

ประกาศกรมศิลปากร

ที่ 20/2549

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลอดอากร

.....

เพื่อให้การจัดตั้งและดำเนินงานเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติศิลปากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศิลปากร (ฉบับที่ 18) พุทธศักราช 2543 และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรและการยกเว้นอากรศิลปากรตามมาตรา 12 แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 28) ลงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2548 จึงให้ยกเลิกประกาศกรมศิลปากรที่ 47/2548 ลงวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2548 และประกาศกรมศิลปากรที่ 71/2548 ลงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2548 เสียทั้งสิ้นและให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

1. หลักการทั่วไป

คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา 8 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติศิลปากร พุทธศักราช 2469 ให้เรียกว่า “ร้านค้าปลอดอากร” หมายถึงสถานที่ ที่อธิบดี กรมศิลปากรอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ทำอากาศยานนานาชาติหรือบริเวณที่อื่นใด ตามที่อธิบดีเห็นสมควร เพื่อจัดเก็บแสดง และขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาและออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งได้รับสิทธิยกเว้นอากรขาเข้าและอากรขาออกตามที่กฎหมายกำหนด โดยร้านค้าปลอดอากรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า หมายถึง ร้านค้าปลอดอากร ที่ตั้งอยู่ ณ ทำอากาศยานนานาชาติภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาเข้าเพื่อแสดงและขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาออก หมายถึง ร้านค้าปลอดอากรที่แสดงและขายของให้แก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.2.1 ร้านค้าปลอดอากรขาออกในสนามบิน เป็นร้านค้าปลอดอากร ที่จัดตั้งอยู่ภายในบริเวณพื้นที่ห้องผู้โดยสารขาออก ซึ่งผ่านจุดตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากรแล้ว

1.2.2 ร้านค้าปลอดอากรขาออกในเมือง เป็นร้านค้าปลอดอากร ที่จัดตั้งอยู่ ณ สถานที่อื่นนอกเหนือจากข้อ 1.2.1 ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

2. คุณสมบัติในการขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร

2.1 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาทโดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน และไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของ ผู้ถือหุ้น หรือ

2.2 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ และ

2.3 ต้องไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรอย่างร้ายแรง ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และ

2.4 ไม่มีหนี้ค้างชำระต่อกรมศุลกากร และ

2.5 ร้านค้าปลอดอากรที่ประสงค์จะจัดเก็บของไว้ในร้านค้าปลอดอากรจะต้องมีพื้นที่จัดเก็บแยกเป็นสัดส่วนชัดเจน โดยต้องจัดเตรียมสถานที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามสมควร และ

2.6 ร้านค้าปลอดอากรต้องมีระบบควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและการควบคุมการรับ – จ่ายของ และตรวจเช็คของคงเหลือ (STOCK) ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนด เป็นต้น

2.7 ร้านค้าปลอดอากรขาออกในเมืองแห่งใดที่ประสงค์จะใช้วิธีการขายโดยส่งมอบของให้ผู้ซื้อนำติดตัวไปพร้อมกับตน ต้องจัดให้มีระบบแจ้งข้อมูลการจำหน่าย และการ

ตรวจสอบของขณะนำออกไปนอกราชอาณาจักร ผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามรูปแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ

3. การยื่นคำขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร

ผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรต้องยื่นคำขอต่อส่วนคลังสินค้า-
ทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร พร้อมเอกสารดังต่อไปนี้

3.1 แบบคำขอจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร (แบบ กศก.40)

3.2 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ
หนังสือรับรองการจดทะเบียน

3.3 บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น

3.4 ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)

3.5 เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง
เช่น หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง เป็นต้น

3.6 แบบแปลนแผนผัง (พิมพ์เขียว) ของสถานที่ตั้งและสิ่งปลูกสร้างที่ขอ
จัดตั้งร้านค้าปลอดอากรจำนวน 3 ชุด พร้อมแผนที่ตั้งโดยสังเขป

3.8 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ที่ผ่านการตรวจสอบ
และรับรองจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว

3.9 เอกสารแสดงประมาณการค่าภาษีอากรขาเข้าเป็นจำนวนสูงสุดของ
สินค้าที่คาดว่าจะนำเข้ามาในราชอาณาจักรในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งจะนำเข้าเก็บในร้านค้าปลอด
อากร และประมาณการมูลค่าสินค้าคงเหลือสูงสุดและค่าภาษีอากรขาเข้าของสินค้าคงเหลือ
สูงสุดในงวดบัญชีรายไตรมาส

4. หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งและตรวจสอบร้านค้าปลอด อากร

4.1 การอนุมัติหลักการให้จัดตั้ง

กรมศุลกากรจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสถานที่ภายใน 7 วัน นับแต่วันยื่นคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วน และจะแจ้งผลการพิจารณาภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบสถานที่ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและไม่ได้รับหนังสือแจ้งข้อขัดข้องจากกรมศุลกากรให้ถือว่าผู้ขอจัดตั้งได้รับอนุมัติในหลักการให้จัดตั้งได้

4.2 การอนุมัติให้ดำเนินการ

เมื่อผู้ขอจัดตั้งซึ่งได้รับอนุมัติในหลักการได้จัดเตรียมอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดเรียบร้อยแล้ว ให้แจ้งกรมศุลกากรทราบเพื่อไปทำการตรวจสอบความพร้อมในการเปิดดำเนินการ หากไม่มีข้อขัดข้องใด กรมศุลกากรจะแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติให้เปิดดำเนินการภายใน 15 วันนับจากวันตรวจสอบ ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และสัญญาค้ำประกันของธนาคารตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด หรือวางหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นชอบในวงเงินร้อยละ 50 ของค่าภาษีอากรของสินค้าคงเหลือสิ้นงวดบัญชีรายไตรมาส หรือตามที่กรมศุลกากรจะเห็นสมควร

4.3 การตรวจสอบร้านค้าปลอดอากร

ร้านค้าปลอดอากรจะต้องคงคุณสมบัติในการขอจัดตั้ง และปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่ให้ไว้กับกรมศุลกากร ตลอดจนต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับประกาศระเบียบที่กรมศุลกากรเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดขึ้นใหม่ด้วย โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบการดำเนินงาน ทุกๆ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาประกันและทัณฑ์บน หากพบว่าร้านค้าปลอดอากรใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนด กรมศุลกากรจะแจ้งยกเลิกการประกอบการ และบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บน และเรียกค่าเสียหาย หรือดำเนินการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

4.4 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งร้านค้าปลอดอากรจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

5. ของที่สามารถนำเข้าไปเก็บ แสลง และขายในร้านค้าปลอดอากร มีดังนี้

5.1 ของนำเข้า หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้าโดยตรงจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่นำออกมาจากเขตปลอดอากร หรือของที่โอนมาจากของนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ

5.2 ของภายในประเทศ หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและได้ชำระค่าภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือของอื่นใดภายในประเทศซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้นำเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร

ทั้งนี้ อธิบดีจะกำหนดชนิด คุณภาพ และราคาของของที่นำเข้าเพื่อเก็บแสดง และขายในร้านค้าปลอดอากรตามที่เห็นสมควรก็ได้

6. การดำเนินการของร้านค้าปลอดอากร

6.1 การนำของเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร

6.1.1 การนำของจากต่างประเทศเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร

(1) กรณีมิได้ปฏิบัติพิธีการใบขนสินค้าขาเข้าผ่านระบบ EDI Green line ให้ผู้นำเข้าปฏิบัติพิธีการจัดทำใบขนสินค้าขาเข้า โดยเพิ่มสำเนาอีก 1 ฉบับ ณ สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลร้านค้าปลอดอากรนั้น โดยให้สำแดงประเภทและชื่อของร้านค้าปลอดอากรไว้ตอนบนของใบขนสินค้าขาเข้า ทั้งนี้ต้องนำของเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร ภายใน 30 วันนับแต่วันนำเข้า

(2) ให้ผู้นำขนสินค้าขาเข้าที่ผ่านพิธีการแล้ว ไปทำการตรวจปล่อย ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรปล่อยของเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนลงลายมือชื่อไว้ด้านหลังต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้าและสำเนา เพื่อรับมอบของและสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า

(3) ให้ขนย้ายของพร้อมนำสำเนาใบขนสินค้าขาเข้าข้างต้น ไปยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่กำกับดูแลร้านค้าปลอดอากรเพื่อตรวจสอบ และให้เจ้าของร้านค้าปลอดอากรหรือตัวแทน ลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี เพื่อรับของเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากรต่อไป

6.1.2 การนำของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร

การโอนของจากคลังสินค้าที่จับอื่นเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร หรือการโอนของระหว่างร้านค้าปลอดอากรด้วยกัน ให้ผู้โอนยื่นใบขออนุมัติโอนสินค้าตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ต่อผู้อำนวยการส่วนหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าที่จับของผู้โอนเพื่อขออนุมัติในหลักการ เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการแล้ว ให้ผู้โอนจัดทำแบบแสดงการขนย้ายหรือโอนสินค้าตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำคลังสินค้าที่จับของผู้โอน เมื่อได้โอนย้ายของเรียบร้อยแล้ว ให้ร้านค้าปลอดอากรเก็บต้นฉบับแบบแสดงการขนย้ายหรือการโอนสินค้า และคลังสินค้าที่จับของผู้โอนเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ

กรณีของขาดหายหรือแตกหักระหว่างขนย้ายหรือโอนของให้ผู้ขอโอนของแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าที่จับผู้รับโอนนั้นโดยพลัน และต้องชำระค่าภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มสำหรับของดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ทราบโดยวิธียื่นใบขนส่งสินค้าเข้า

6.1.3 การนำของออกจากเขตปลอดอากรเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายให้แก่คลังสินค้าที่จับโดยอนุโลม

6.1.4 การนำของที่นำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามตรา 19 ทวิ เข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการนำของเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามตรา 19 ทวิ ที่โอนเข้าเก็บในคลังสินค้าที่จับโดยอนุโลม

6.1.5 การนำของในประเทศเข้าเก็บในร้านค้าปลอดอากร ให้จัดทำบัญชีแสดงรายการจำนวน ชนิด และวันนำเข้าในร้านค้าปลอดอากรนั้นไว้เป็นหลักฐานแยกต่างหากจากของนำเข้า เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบ ความถูกต้องได้โดยสะดวก

6.2 การนำของออกจากร้านค้าปลอดอากร

6.2.1 การนำของออกจากร้านค้าปลอดอากรเพื่อโอนย้ายไปคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ให้ถือปฏิบัติตามข้อ 6.1.2 โดยอนุโลม

6.2.2 การนำของออกจากร้านค้าปลอดอากรเพื่อส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ยื่น ใบขนส่งสินค้าออกโดยปฏิบัติพิธีการผ่านทางระบบ EDI หรือยื่นที่สำนักงานศุลกากรที่กำกับดูแลร้านค้าปลอดอากร

6.2.3 การนำของออกจากร้านค้าปลอดอากรเพื่อจำหน่ายหรือโอนไปยังผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร หรือกฎหมายอื่น หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทอื่นไม่อาจจะกระทำได้ เว้นแต่มีความจำเป็นจะต้องขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายเท่านั้น โดยให้ยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการส่วนหรือนายด่านศุลกากรที่กำกับดูแลร้านค้าปลอดอากร

6.3 การขายและการส่งมอบของ

6.3.1 ร้านค้าปลอดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า

ให้ขายของแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้รับสิทธิยกเว้นอากรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ของที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อเพื่อใช้เองเป็นการส่วนตัวหรือใช้ในวิชาชีพรวมกันไม่เกินสองหมื่นบาท

(2) บุหรี่ปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน หรือซิการ์หรือยาเส้นปริมาณไม่เกินอย่างละสองร้อยห้าสิบกรัม หรือ หลายชนิดรวมกันปริมาณไม่เกินสองร้อยห้าสิบกรัม แต่ทั้งนี้บุหรี่ต้องมีปริมาณไม่เกินสองร้อยมวน

(3) สุราปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร

(4) ของใช้ในบ้านเรือนที่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเนื่องจากการย้ายภูมิลำเนาซื้อรวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท

การขายของตาม (1) – (3) ให้ขายแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งแสดงหนังสือเดินทาง (Passport) และใช้สิทธิภายใน 24 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

การขายของตาม (4) ให้ขายแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และได้แสดงหนังสือเดินทาง (Passport) และเอกสารประกอบดังต่อไปนี้

ก. กรณีเป็นชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้ที่ได้รับโควตาเข้าเมืองจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 ปี ตามที่ปรากฏในหนังสือเดินทางหรือใบประจำตัว คนต่างด้าว หรือเป็นผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบอาชีพในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 1 ปี จากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน หรือ

ข. กรณีเป็นคนไทยหรือข้าราชการไทยหรือนักเรียนไทยที่ไปทำงานหรือไปดูงานหรือดำรงตำแหน่งหรือศึกษาในต่างประเทศต้องอยู่ประจำในต่างประเทศนั้นรวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ตามที่ปรากฏในหนังสือเดินทาง

ร้านค้าปลอดอากรที่ขายของดังกล่าวจะต้องตรวจสอบสิทธิของผู้ซื้อ และจัดทำเอกสารหลักฐานการขาย (กศก.61) โดยจัดทำต้นฉบับและสำเนา 3 ฉบับหรือจัดทำรายงานการขายในระบบ อิเล็กทรอนิกส์ตามรูปแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และกรณีของใช้ในบ้านเรือนให้แนบสำเนาเอกสารประกอบการใช้สิทธิตามข้อ ก. และ ข้อ ข. เพื่อส่งให้หน่วยงานตรวจสอบบัญชีของกรมศุลกากรตรวจสอบต่อไป

การขายของให้แก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเกินกว่าจำนวนที่กำหนดหรือขายโดยไม่มีหลักฐาน ให้ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งร้านค้าปลอดอากรเป็นผู้รับผิดชอบในค่าภาษีอากรที่พึงต้องชำระแล้วแต่กรณี

6.3.2 ร้านค้าปลอดอากรขาออกในสนามบิน

ให้ขายของแก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีหนังสือเดินทาง (Passport) และหลักฐานประกอบการเดินทาง เช่น บัตรโดยสารเครื่องบิน หรือเอกสารอื่นใด ซึ่งใช้ยืนยันกำหนดการเดินทางที่ชัดเจน เป็นต้น และให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) กรณีส่งมอบของให้ผู้ซื้อนำติดตัวไปพร้อมกับตน

ก. ให้ร้านค้าปลอดอากรใช้ระบบ Bar Code หรือ RFID เพื่อกำกับตรวจสอบของที่ขายทุกชิ้น และจัดให้มีระบบแจ้งข้อมูลการขาย การตรวจสอบสินค้าขณะนำออกไปนอกราชอาณาจักรในระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามรูปแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ

ข. ให้บรรจุของที่ขายไว้ในถุงโปร่งใสที่มองเห็นสภาพภายในได้อย่างชัดเจนและมีระบบรัดแถบปิดปากถุงตามรูปแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบก่อนส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อนำติดตัวไปพร้อมกับตน

ค. ให้จัดทำหลักฐานการขายตามแบบ กศก.61 รวม 4 ฉบับ

ดังนี้

ฉบับที่ 1 (สีเหลือง) มอบให้ผู้ซื้อเพื่อใช้เป็นหลักฐานกำกับของ
ที่บรรจุถุง ซึ่งนำติดตัวไปพร้อมกับตน และใช้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรขณะที่จะเดินทาง
ออกไปนอกราชอาณาจักร

ฉบับที่ 2 (สีฟ้า) ให้แนบติดไปพร้อมกับถุงบรรจุของ

ทั้งนี้ ให้ผู้ซื้อนำของพร้อมหลักฐานการขายฉบับที่ 1 และฉบับ
ที่ 2 ไปขอรับการตรวจสอบรับรองจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรขณะที่จะเดินทางออกไปนอ
กราชอาณาจักร แล้วใช้หลักฐานการขายฉบับที่ 1 ไปแสดงต่อธนาคารหรือหน่วยงานตัวแทนของ
ร้านค้าปลอดอากร เพื่อขอคืนเงินประกันกรณีที่ถูกเรียกเก็บไว้ล่วงหน้า ส่วนฉบับที่ 2 ให้คืน
เจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ตรวจสอบรับรอง เพื่อรวบรวมส่งให้หน่วยงานตรวจสอบบัญชีของกรม
ศุลกากร

ฉบับที่ 3 (สีชมพู) ให้ใส่ไว้ในถุงบรรจุของและมอบให้ผู้ซื้อ
พร้อมกับของหลังจากผ่านการตรวจสอบรับรองจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรขณะที่จะเดินทางออกไป
นอกราชอาณาจักร

ฉบับที่ 4 (สีขาว) เก็บไว้เป็นหลักฐานที่ร้านค้าปลอดอากร
และใช้เป็นเอกสารประกอบในการบันทึกรายละเอียดการขายของตามแบบ กศก.62

ง. อธิบดีจะประกาศกำหนด ชนิด จำนวน และราคาของที่
อนุญาตให้ขายโดยวิธีส่งมอบให้ผู้ซื้อนำติดตัวไปพร้อมตนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(2) กรณีส่งมอบของ ณ จุดส่งมอบที่กำหนด

ก. ให้บรรจุของที่ขายไว้ในถุงโปรงใสที่มองเห็นสภาพภายใน
ได้อย่างชัดเจนและมีระบบรัดแถบปิดปากถุงตามรูปแบบ และวิธีการที่กรมศุลกากรให้ความ
เห็นชอบ แล้วนำไปส่งมอบ ณ จุดส่งมอบที่กำหนดซึ่งได้รับความเห็นชอบจากกรมศุลกากร

ข. ให้จัดทำหลักฐานการขายตามแบบ กศก.61 รวม 4 ฉบับ
ดังนี้

ฉบับที่ 1 (สีเหลือง) มอบให้ผู้ซื้อเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการไป
ขอรับของ ณ จุดส่งมอบ

ฉบับที่ 2 (สีฟ้า) ให้แนบติดด้านนอกของถุงบรรจุของ เพื่อใช้เป็นหลักฐานการส่งและรับมอบ

ทั้งนี้ ให้ผู้ซื้อลงลายมือผู้รับของและผู้ขายประจำจุดส่งมอบ ประทับตรารับรองการส่งมอบของไว้ในหลักฐานการขาย ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 แล้วให้ผู้ขายประจำจุดส่งมอบเก็บหลักฐานฉบับที่ 1 ไว้ใช้ประโยชน์ตามความจำเป็น และส่งหลักฐานฉบับที่ 2 ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำจุดส่งมอบเพื่อรวบรวมส่งให้หน่วยงานตรวจสอบบัญชีของกรมศุลกากรดำเนินการต่อไป

ฉบับที่ 3 (สีชมพู) ให้ใส่ไว้ในถุงบรรจุของและมอบให้ผู้ซื้อเมื่อมารับของ ณ จุดส่งมอบ

ฉบับที่ 4 (สีขาว) เก็บไว้เป็นหลักฐานที่ร้านค้าปลอดอากร และใช้เป็นเอกสารประกอบในการบันทึกบัญชีของที่ขายตามแบบ กศก.62

ค. ให้จัดทำบัญชีของที่ขายตามแบบ กศก.62 เพื่อกำกับของที่ขนส่งไปยังจุดส่งมอบให้ทุก ๆ เทียว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ จุดส่งมอบใช้เป็นข้อมูลตรวจสอบขณะนำเข้าเก็บเพื่อรอส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ

(3) กรณีส่งมอบของโดยวิธีอื่น เช่นการส่งออกทางไปรษณีย์ หรือทางเรือ หรือ ทางด่านศุลกากร เป็นต้น

ให้ผู้ขายนำของพร้อมเอกสารคำร้องขอส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร (กศก.137) ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้และสำเนา 2 ฉบับ ที่ผู้ซื้อ ได้ยื่นคำร้องไว้ ไปยื่นขอปฏิบัติพิธีการและตรวจปล่อยของเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำจุดส่งออกตามต้องการแล้วแต่กรณี

(4) วิธีอื่น ๆ ตามที่กรมศุลกากรให้ความเห็นชอบ

6.4 การนำของที่ซื้อออกไปนอกราชอาณาจักร

ผู้ซื้อจะต้องนำของที่ซื้อออกไปนอกราชอาณาจักรภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ซื้อหากพ้นระยะเวลาที่กำหนด ให้ร้านค้าปลอดอากรจัดทำบัญชีของที่มีได้นำออกภายในกำหนดตามแบบ กศก.66/1 และต้องรับผิดชอบในค่าภาษีอากรสำหรับของดังกล่าว โดยให้ปฏิบัติดังนี้

6.4.1 ให้ร้านค้าปลอดอากร ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมแบบแสดงภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม (กศก.99/1) เพื่อผ่านพิธีการ ณ หน่วยงานที่รับผิดชอบพิธีการคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ระบุข้อความในใบขนสินค้าขาเข้า และสำเนาทุกฉบับว่า “เป็นของที่ขายออกจากร้านค้าปลอดอากรที่ไม่ได้ส่งออกภายในเวลาที่กำหนด”

6.4.2 ใบขนสินค้าขาเข้า ให้สำแดงรายละเอียดจำนวนหีบห่อ ราคา น้ำหนัก ปริมาณ อากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีอื่น ๆ เป็นยอดรวมทั้งหมด และสถานที่ตรวจปล่อยให้สำแดงชื่อร้านค้าปลอดอากรส่วนรายการอื่น ๆ ที่สำแดงไว้ในแบบ กศก.62/1 แล้วไม่ต้องสำแดงในใบขนสินค้าขาเข้าอีก โดยให้ถือแบบ กศก. 66/1 เป็นส่วนหนึ่งของใบขนสินค้าขาเข้า

6.4.3 ให้หน่วยงานรับผิดชอบพิธีการศุลกากรของคลังสินค้าทัณฑ์บน รับผิดชอบพิธีการตามปกติ โดยให้คำนวณค่าภาษีอากรตามรายการสินค้าที่สำแดงไว้ในแบบ กศก.66/1

6.4.4 ให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่กำกับดูแลร้านค้าปลอดอากรบันทึกการตรวจปล่อยในระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้องบันทึกการตรวจปล่อยในใบขนสินค้าขาเข้า

ต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้า ให้ส่งหน่วยงานตรวจสอบบัญชี ส่วนสำเนาให้เก็บไว้ที่ร้านค้าปลอดอากร

6.5 ระยะเวลาการเก็บของนำเข้า

ของนำเข้าให้เก็บได้ 2 ปี นับแต่วันนำเข้าไปในร้านค้าปลอดอากรของนำเข้าที่จัดเก็บครบกำหนด 2 ปีแล้ว ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือกรณีต้องการจำหน่ายภายในประเทศให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นของบริโภครภายในประเทศ หรือหากต้องการขยายเวลาการจัดเก็บให้ยื่นคำขอขยายเวลาต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อนวันครบกำหนดไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยต้องแสดงเหตุผล ความจำเป็นในการขอขยายเวลาด้วย

6.6 กรณีของเสื่อมคุณภาพ

ของนำเข้าที่เห็นได้ชัดว่าเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโภคหรือจำหน่ายได้ ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ

6.7 กรณีของแตกหัก เสียหาย สูญหาย

ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณี
บริโภคภายในประเทศ

7. การจัดทำรายงานทางบัญชี

ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งร้านค้าปลอดอากร มีหน้าที่จัดทำบัญชีต่าง ๆ ตาม
รูปแบบที่กรมศุลกากร กำหนดยื่นต่อฝ่ายตรวจสอบบัญชี ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิ
ประโยชน์ทางภาษีอากร ภายใน 30 วัน นับแต่วันสิ้นงวดบัญชีรายไตรมาส เว้นแต่มีข้อกำหนด
อื่น ๆ และจะต้องเก็บรักษาบัญชีต่าง ๆ ไว้ ณ ร้านค้าปลอดอากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับ
แต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองเอกสารหลักฐานนั้น

บัญชีและเอกสารการเงินประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดให้จัดทำและยื่นแสดง
ประกอบด้วย

7.1 บัญชีของนำเข้า (กศก.59) เป็นบัญชีแสดงรายละเอียดของที่นำเข้าไป
ในร้านค้าปลอดอากรให้จัดทำแยกตามชนิดของของที่นำเข้า ซึ่งได้แก่ของนำเข้าจาก
ต่างประเทศ ของที่รับโอนจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ของที่รับมาจากเขตปลอดอากร ของที่รับ
โอนจากของนำเข้าตาม ม.19 ทวิ และของภายในประเทศ โดยต้องลงรายการภายใน 3 วัน นับ
แต่วันที่นำของเขาร้านค้าปลอดอากร

7.2 บัญชีของที่ขาย (กศก.62) เป็นบัญชีแสดงรายละเอียดการขายของใน
ร้านค้าปลอดอากรตามเอกสารหลักฐานการขาย (กศก.61)

7.3 บัญชีของผู้เดินทางนำออกนอกราชอาณาจักร (กศก.63) เป็นบัญชี
แสดงว่าของที่ขายได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามเอกสารหลักฐานการขาย (กศก.61) ที่ผู้
เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรได้ลงลายมือชื่อรับมอบของไปแล้ว

7.4 บัญชีของที่มีได้นำออกภายในกำหนด (กศก.6/1) เป็นบัญชีแสดง
รายละเอียดของที่ขายในร้านค้าปลอดอากรแต่มีได้นำออกภายในกำหนดเวลา 60 วัน นับแต่
วันที่ขาย โดยต้องสรุปบัญชียื่นเป็นรายเดือน

7.5 บัญชีของนำออก (กศก.60) เป็นบัญชีแสดงรายละเอียดการนำของ
ออกจากร้านค้าปลอดอากร โดยวิธีอื่นที่มีใช้การขาย เช่น การส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

การโอนย้าย การขอชำระภาษีเป็นของบริโภคภายในประเทศเป็นต้น โดยให้จัดทำบัญชีแยกตามชนิดของของที่นำออก และต้องลงรายการภายใน 3 วันนับแต่วันนำของออกจากร้านค้าปลอดอากร

7.6 บัญชีแยกประเภท (กศก.64) เป็นบัญชีแยกประเภทตามชนิดของของ ยี่ห้อ รุ่น รหัสสินค้าโดยต้องลงรายการภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้นำหรือจำหน่ายออกไปซึ่งของนั้น

7.7 บัญชีสรุปการเปรียบเทียบปริมาณของเข้า – ออก (กศก.64/1) เป็นบัญชีสรุปการเคลื่อนไหวด้านปริมาณของของในร้านค้าปลอดอากร โดยแยกตามชนิดของ ยี่ห้อ รุ่น รหัสสินค้า สรุปเป็นรายไตรมาส

7.8 บัญชีตรวจนับของ (กศก.65) เป็นบัญชีแสดงจำนวนของที่อยู่ในร้านค้าปลอดอากร ณ วันตรวจนับ และแสดงจำนวนของที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจนับจริง ณ วันตรวจนับ

7.9 บัญชีของคงเหลือ (กศก.66) เป็นบัญชีแสดงจำนวนของคงเหลือในร้านค้าปลอดอากร ณ วันสิ้นงวดบัญชี โดยให้ถือวันตรวจนับเป็นวันสิ้นงวดบัญชี

7.10 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ให้ยื่นภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจสอบและรับรองแล้ว

บทเฉพาะกาล

บรรดาคลังสินค้าที่นับเพื่อขายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้มีสถานะเป็นร้านค้าปลอดอากรตามประกาศนี้โดยผู้ประกอบการไม่ต้องมาทำสัญญาประกันและทำพันธบัตรต่อกรมศุลกากรใหม่จนกว่าจะครบกำหนดอายุสัญญาเดิมทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2549

(นายสถิติย์ ลิ้มพงศ์พันธ์)

อธิบดีกรมศุลกากร

ผนวก ข

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 21/2549

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

เพื่อให้การใช้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นไปตามมาตรฐานสากล สามารถสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติในการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ดังต่อไปนี้

1. หลักการทั่วไป

คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ตามประกาศนี้ให้เรียกว่า “คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร” ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรเป็นผู้อนุมัติให้จัดตั้ง เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศหรือของอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร เพื่อนำไปแสดงและขายในร้านค้าปลอดอากรอันเป็นการช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลอดอากรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ จะเป็นคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเฉพาะราย หรือ ให้บริการสาธารณะก็ได้

2. คุณสมบัติในการขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

2.1 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาทโดยมีผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนและไม่มีข้อจำกัดในการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น หรือ

2.2 ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายหรือทุนจดทะเบียนชำระแล้วในจำนวนที่
อธิบดีเห็นว่าเหมาะสมกับประเภทของกิจการ และ

2.3 ไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากร หรือกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องกับกฎหมายศุลกากรอย่างร้ายแรง ย้อนหลัง 3 ปี นับแต่วันยื่นคำขอ และ

2.4 ไม่มีหนี้ค้างชำระต่อกรมศุลกากร และ

2.5 ต้องมีสถานที่เก็บและตรวจของ และมีที่ทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากร
พร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานตามสมควร และ

2.6 ต้องมีระบบควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบบัญชีและ
การควบคุมการรับ-จ่ายสินค้า และสินค้าคงเหลือ (STOCK) ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถ
เชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนด เป็นต้น

3. การยื่นคำขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

ผู้ที่ประสงค์จะขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรต้องยื่นคำขอต่อ
ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร พร้อมเอกสารดังนี้

3.1 แบบคำขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร (แบบ กศก.40)

3.2 ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัทจำกัด/ห้างหุ้นส่วนจำกัด และหนังสือ
รับรองการจดทะเบียน

3.3 บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น

3.4 ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20)

3.5 เอกสารหลักฐานแสดงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง เช่น
หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง เป็นต้น

3.6 แบบแปลนแผนผัง (พิมพ์เขียว) ของสถานที่ตั้งและสิ่งปลูกสร้างที่ขอจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรจำนวน 3 ชุด พร้อมแผนที่ตั้งโดยสังเขป

3.7 ภาพถ่ายสถานที่ขอจัดตั้งประกอบการพิจารณา ให้จัดทำภาพถ่ายไปสการ์ดสีแล้วติดลงบนกระดาษ A4 หน้าละ 2 ภาพ พร้อมพิมพ์คำอธิบายใต้ภาพทุกภาพ

3.8 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ที่ผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว

3.9 เอกสารแสดงประมาณการค่าภาษีอากรขาเข้าเป็นจำนวนสูงสุดของสินค้าที่คาดว่าจะนำเข้ามาในราชอาณาจักรในระยะเวลา 1 ปี เพื่อจะนำเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร และประมาณการมูลค่าสินค้าคงเหลือสูงสุดและค่าภาษีอากรขาเข้าของสินค้าคงเหลือสูงสุดในงวดบัญชีรายไตรมาส

4. หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติจัดตั้งและตรวจสอบคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

4.1 การอนุมัติหลักการให้จัดตั้ง

กรมศุลกากรจะดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสถานที่ภายใน 7 วัน นับแต่วันยื่นคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วน และจะแจ้งผลการพิจารณาภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบสถานที่ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวและไม่ได้รับหนังสือแจ้งข้อขัดข้องจากกรมศุลกากรให้ถือว่าผู้ขอจัดตั้งได้รับอนุมัติในหลักการให้จัดตั้งได้

4.2 การอนุมัติให้ดำเนินการ

เมื่อผู้ขอจัดตั้งซึ่งได้รับอนุมัติในหลักการได้จัดเตรียมอาคารสถานที่และจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน และระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดเรียบร้อยแล้ว ให้แจ้งกรมศุลกากรทราบเพื่อไปทำการตรวจสอบความพร้อมในการเปิดดำเนินการ หากไม่มีข้อขัดข้องใด กรมศุลกากรจะแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติให้เปิดดำเนินการภายใน 15 วัน นับจากวันตรวจสอบ

ทั้งนี้ ผู้ได้รับอนุมัติให้เปิดดำเนินการจะต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บน และสัญญาค่าประกันของธนาคารตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด หรือวางหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นชอบในวงเงินร้อยละ 50 ของค่าภาษีอากรของสินค้าคงเหลือสิ้นงวดบัญชีรายไตรมาส หรือตามที่กรมศุลกากรจะเห็นสมควร

4.3 การตรวจสอบคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรจะต้องคงคุณสมบัติในการขอจัดตั้ง และปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่ให้ไว้กับกรมศุลกากร ตลอดจนต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับประกาศ คำสั่ง ที่กรมศุลกากรเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดขึ้นใหม่ด้วย โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบการดำเนินงานทุก ๆ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาประกันและทัณฑ์บน หากพบว่าไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนด กรมศุลกากรจะแจ้งยกเลิกการประกอบการ และบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บน และเรียกค่าเสียหายหรือดำเนินการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

4.4 ผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรจะต้องชำระค่าธรรมเนียมประจำปีตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง

5. ของที่สามารถนำเข้าไปเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร มีดังนี้

5.1 ของนำเข้า หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้าโดยตรงมาจากต่างประเทศ หรือของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือของที่นำออกมาจากเขตปลอดอากร หรือของโอนมาจากของนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ

5.2 ของภายในประเทศ หมายความว่ารวมถึง ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และได้ชำระค่าภาษีอากรครบถ้วนแล้ว หรือของอื่นใดภายในประเทศซึ่งอธิบดีอนุญาตให้นำเข้าเก็บได้

6. การดำเนินการของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

6.1 การนำของเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

6.1.1 การนำของจากต่างประเทศเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

(1) กรณีมิได้ปฏิบัติพิธีการใบขนสินค้าขาเข้าผ่านระบบ EDI Green Line ให้ผู้นำของเข้าปฏิบัติพิธีการจัดทำใบขนสินค้าขาเข้าโดยเพิ่มสำเนาอีก 1 ฉบับ ณ สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรนั้น โดยให้สำแดงประเภทและชื่อของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรไว้ตอน บนของใบขนสินค้าขาเข้า ทั้งนี้ ต้องนำของเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ภายใน 30 วัน นับแต่วันนำเข้า

(2)ให้นำใบขนสินค้าขาเข้าที่ผ่านพิธีการแล้ว ไปทำการตรวจปล่อย ณ ท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่นำของเข้า เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจปล่อยของเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนลงลายมือชื่อไว้ด้านหลังต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้าและสำเนา เพื่อรับมอบของและสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า

(3) ให้ขนย้ายของพร้อมนำสำเนาใบขนสินค้าขาเข้าข้างต้น ไปยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่กำกับดูแลคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อตรวจสอบ และให้เจ้าของคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือตัวแทน ลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี เพื่อรับรองเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรต่อไป

6.1.2 การนำของที่โอนมาจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นเข้าคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

การโอนของจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นเข้าคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรหรือการโอนของระหว่างคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรด้วยกัน ให้ผู้นำของยื่นใบขออนุมัติโอนสินค้าตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ต่อผู้อำนวยการส่วนหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนของผู้โอนเพื่อขออนุมัติในหลักการ เมื่อได้รับอนุมัติในหลักการแล้ว ให้ผู้นำของจัดทำแบบแสดงการขนย้ายหรือการโอนสินค้าตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ พร้อมสำเนา 1 ฉบับ ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนของผู้โอน เมื่อมีการโอนย้ายของเรียบร้อยแล้ว

ให้คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรผู้รับโอนเก็บต้นฉบับแบบแสดงการขนย้ายหรือการโอนสินค้า และคลังสินค้าทัณฑ์บนของผู้โอนเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบ

กรณีของขาดหายหรือแตกหักระหว่างขนย้ายหรือโอนของ ให้ผู้ขอโอนของแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรกำกับดูแลคลังสินค้าทัณฑ์บนผู้รับโอนนั้นโดยพลัน และต้องชำระค่าภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มสำหรับของดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ทราบ โดยวิธียื่นใบขนสินค้าขาเข้า

6.1.3 การนำของออกจากเขตปลอดอากรเข้าคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อจำหน่ายให้แก่คลังสินค้าทัณฑ์บนโดยอนุโลม

6.1.4 การนำของที่นำเข้าเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิเข้าคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการนำของเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา 19 ทวิ โอนเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยอนุโลม

6.1.5 การนำของในประเทศเข้าเก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ให้จัดทำบัญชีแสดงรายการ จำนวน ชนิด และวันนำเข้าในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรนั้น ไว้เป็นหลักฐานแยกต่างหากจากของนำเข้า เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยสะดวก

6.2 การนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

6.2.1 การนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร เพื่อโอนย้ายไปร้านค้าปลอดอากร ให้ถือปฏิบัติตามข้อ 6.1.2 โดยอนุโลม

6.2.2 การนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อส่งกลับไปนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นใบขนสินค้าขาออกโดยปฏิบัติพิธีการผ่านทางระบบ EDI หรือยื่นที่สำนักงานศุลกากรที่กำกับดูแลคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

6.2.3 การนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเพื่อจำหน่ายหรือโอนไปยังผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร หรือกฎหมายอื่น หรือคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นไม่ว่าจะกระทำได้ เว้นแต่มีความจำเป็นจะต้องขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษเฉพาะเท่านั้น โดยให้ยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการส่วนหรือด่านศุลกากรที่กำกับดูแลคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร นั้น

6.3 ระยะเวลาจัดเก็บของนำเข้า

ของนำเข้าให้จัดเก็บได้ 2 ปี นับแต่วันนำเข้าไปในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรของนำเข้าที่จัดเก็บครบกำหนด 2 ปีแล้ว ให้ส่งของนั้นออกนอกราชอาณาจักรโดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือกรณีต้องการจำหน่ายภายในประเทศให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นของบริโภคนภายในประเทศหรือหากต้องการขยายเวลาการจัดเก็บให้ยื่นคำขอขยายเวลาต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อนวันครบกำหนดไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นในการขอขยายเวลาดัง

6.4 กรณีของเสื่อมคุณภาพ

ของนำเข้าที่เห็นได้ชัดว่าเสื่อมคุณภาพไม่สามารถบริโภคหรือจำหน่ายได้ ให้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ

6.5 กรณีของแตกหัก เสียหาย สูญหาย

ให้ยื่นใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อชำระภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่มเป็นกรณีบริโภคภายในประเทศ

7. การจัดทำรายงานทางบัญชี

ผู้ได้รับอนุมัติจัดตั้งคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร มีหน้าที่จัดทำบัญชีต่าง ๆ ตามรูปแบบที่กรมศุลกากรกำหนดยื่นต่อฝ่ายตรวจสอบบัญชี ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บน สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรภายใน 30 วันนับแต่วันสิ้นงวดบัญชีรายไตรมาส เว้นแต่มีข้อกำหนดอื่น ๆ และจะต้องเก็บรักษาบัญชีต่าง ๆ ไว้ ณ คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองเอกสารหลักฐานนั้น

บัญชีและเอกสารการเงินประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดให้จัดทำและยื่นแสดงประกอบด้วย

7.1 บัญชีของนำเข้า (กศก.59) เป็นบัญชีแสดงรายละเอียดของที่นำเข้าไปในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ให้จัดทำแยกตามชนิดของของที่นำเข้า ซึ่งได้แก่ ของนำเข้าจากต่างประเทศ ของที่รับโอนจากคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น ของที่รับมาจากเขตปลอดอากร ของที่รับโอนจากของนำเข้าตาม ม.19 ทวิ และของภายในประเทศ โดยต้องลงรายการภายใน 3 วัน นับแต่วันที่นำของเข้าคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

7.2 บัญชีของนำออก (กศก.60) เป็นบัญชีแสดงรายละเอียดการนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร เช่น การส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร การโอนย้าย การขอชำระภาษีเป็นของบริโภคภายในประเทศ เป็นต้น โดยให้จัดทำบัญชีแยกตามชนิดของของที่นำออก และต้องลงรายการภายใน 3 วัน นับแต่วันนำของออกจากคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร

7.3 บัญชีแยกประเภท (กศก.64) เป็นบัญชีแยกประเภทตามชนิดของ ยี่ห้อ รุ่น รหัสสินค้า โดยต้องลงรายการภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ได้อำนาจหรือจำหน่ายออกไปซึ่งของนั้น

7.4 บัญชีสรุปการเปรียบเทียบปริมาณของเข้า-ออก (กศก.64/1) เป็นบัญชีสรุปการเคลื่อนไหวด้านปริมาณของของที่เก็บในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร โดยแยกตามชนิดของ ยี่ห้อ รุ่น รหัสสินค้า สรุปเป็นรายไตรมาส

7.5 บัญชีตรวจนับของ (กศก.65) เป็นบัญชีแสดงจำนวนของที่อยู่ในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ณ วันตรวจนับ และแสดงจำนวนของที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจนับจริง ณ วันตรวจนับ

7.6 บัญชีของคงเหลือ (กศก.66) เป็นบัญชีแสดงจำนวนของคงเหลือในคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากร ณ วันสิ้นงวดบัญชี โดยให้ถือวันตรวจนับเป็นวันสิ้นงวดบัญชี

7.7 งบการเงินตามข้อกำหนดของกระทรวงพาณิชย์ ให้ยื่นภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้ตรวจสอบและรับรองแล้ว

บทเฉพาะกาล

บรรดาค้างสินค้าทัณฑ์บนกลางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้มีสถานะเป็นคลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลอดอากรตามประกาศนี้ โดยผู้ประกอบการไม่ต้องมาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนต่อกรมศุลกากรใหม่จนกว่าจะครบกำหนดอายุสัญญาเดิม ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2549

(นายสถิต ลิ้มพงศ์พันธุ์)

อธิบดีกรมศุลกากร

ผนวก ค

MEMORANDUM D4-3-1

Ottawa, Canada November 12, 1996

SUBJECT

DUTY FREE SHOP - REGULATIONS

This memorandum outlines the regulations governing the operation of the duty free shops pursuant to sections 24, 30, 37, 166, and paragraphs 164(1) (i) and (j) of the *Customs Act*.

Regulations

REGULATIONS RESPECTING

DUTY FREE SHOPS

Short Title

1. These Regulations may be cited as the *Duty Free Shop Regulations*.

Interpretation

2. In these Regulations,

“Act” means the *Customs Act*; (*Loi*)

“applicant” means a person who applies for a licence; (*demandeur*)

“border crossing point” means a place on the international border between Canada and the United States at which there is a customs office; (*poste frontalier*)

“chief officer of customs”, with respect to a duty free shop or proposed duty free shop, means the manager of the customs office or customs offices that serve the area in which the duty free shop is located or is proposed to be located; (*agent en chef des douanes*)

“Department” means the Department of National Revenue; (*ministre*)

“excisable goods” means goods that are subject to the *Excise Act*; (*marchandises assujetties l'accise*)

"intoxicating liquor" has the same meaning as in the *Importation of Intoxicating Liquors Act*; (*boissons alcoolisées*)

"licence" means a licence to operate a place as a duty free shop; (*agrement*)

"licensee" means a person to whom a licence has been issued; (*exploitant*)

"permanent resident" has the same meaning as in the *Immigration Act, 1976*. (*resident permanent*)

PART I

LICENSING OF

DUTY FREE SHOPS

Issuance of Licence

3. (1) Subject to subsection (6), the Minister may, where he deems it necessary or desirable to do so, issue a licence to any qualified person who makes application therefor in accordance with subsection (2) and who gives such security as may be required under section 4 and pays any fee required to be paid under section 5.

(2) Any person who wishes to apply for a licence shall submit a completed application therefor in the prescribed form to the Deputy Minister.

(3) A corporation is qualified to operate a duty free shop at a border crossing point if

(a) the corporation is incorporated in Canada; and

(b) all the shares of the corporation are beneficially owned by Canadian citizens or permanent residents who

(i) are of good character,

(ii) maintain their principal residence in Canada, and

(iii) resided in Canada for at least 183 days of the year preceding the year in which the corporation makes the application for the licence.

(4) A person other than a corporation is qualified to operate a duty free shop at a border crossing point if the person

(a) is a Canadian citizen or a permanent resident;

(b) is of good character;

(c) maintains his principal residence in Canada; and

(d) resided in Canada for at least 183 days of the year preceding the year in which the person makes the application for the licence.

(5) A person is qualified to operate a duty free shop at an airport if the person has been granted a lease or other right to occupy the place proposed to be operated as a duty free shop.

(6) The Minister shall not issue a licence to an applicant unless

(a) the applicant meets the qualifications referred to in subsection (3), (4) or (5), as the case may be;

(b) REPEALED

(c) the applicant has sufficient financial resources to enable him to lease or purchase the place proposed to be operated as a duty free shop;

(d) the applicant has sufficient financial resources to enable him to provide the facilities, equipment and personnel required under these Regulations;

(e) an adequate range of goods is not available in, or adequate service is not provided by, any duty free shop already located in the area in which the proposed duty free shop is to be located;

(f) the establishment of a duty free shop will not impede the flow of traffic in the area in which the proposed duty free shop is to be located; and

(g) the Department is able to provide customs services with respect to the proposed duty free shop.

(7) REPEALED

Security

4. (1) An applicant shall, before a licence is issued to him, give security in an amount that is determined by the Minister, but in no case shall the amount of security be less than \$10,000.

(2) The Minister may at any time require a licensee to increase the amount of security given under subsection (1) to an amount sufficient to ensure the payment of any duties payable in respect of the goods in the duty free shop.

(3) The security given under subsection (1) shall be deposited with the chief officer of customs and shall be in the form of

(a) cash;

(b) a certified cheque;

(c) a transferable bond issued by the Government of Canada; or

(d) a bond issued by

(i) a company that is registered and holds a certificate of registry to carry on the fidelity or surety class of insurance business and that is approved by the President of the Treasury Board as a company whose bonds may be accepted by the Government of Canada,

(ii) a member of the Canadian Payments Association referred to in section 4 of the *Canadian Payments Association Act* ,

(iii) a corporation that accepts deposits insured by the Canada Deposit Insurance Corporation or the Régie de l'assurance-dépôts du Québec to the maximum permitted by the statutes under which these institutions were established,

(iv) a credit union as defined in paragraph 137 (6) (b) of the *Income Tax Act* , or

(v) a corporation that accepts deposits from the public, if repayment of the deposits is guaranteed by her majesty in right of a province.

Licence Fees

5. (1) Every licensee shall pay to the chief officer of customs a fee for his licence, determined in the manner described in subsection (2) or (5), as the case may be.

(2) Subject to subsection (4), a licensee of a duty free shop at an airport shall pay, for the period beginning on the day on which the licence is issued and ending on March 31 in the same fiscal year and for each fiscal year of operation thereafter, a fee determined

on the basis of the amount of security deposited under section 4 in accordance with the following table:

Amount of Security Deposited	Amount of Fee Per Fiscal Year
\$10,000	\$ 100
\$10,001 to \$50,000	\$ 800
\$50,001 to \$200,000	\$ 1,500
\$200,001 to \$500,000	\$ 3,000
more than \$500,000	\$ 5,000

(3) The fee payable under subsection (2) for the period beginning on the day on which the licence is issued and ending on March 31 in the same fiscal year shall be paid on or before the issuance of the licence and the fee for each fiscal year of operation thereafter shall be paid on or before April 1 of that fiscal year of operation.

(4) Where the licence is issued in respect of a duty free shop in an airport for a period of less than twelve months in a fiscal year, the fee payable under subsection (2) for that fiscal year shall be in an amount that is the same proportion of the applicable fee as the number of months for which the licence is issued is of the fiscal year.

(5) A licensee of a duty free shop at a border crossing point shall pay a fee in an amount that is equal to the aggregate of

- (a) one per cent of the first \$500,000 of the annual gross revenue from sales,
- (b) two per cent of the next \$500,000 of the annual gross revenue from sales, and
- (c) three per cent of the annual gross revenue from sales that exceeds \$1,000,000, calculated monthly and payable in monthly instalments on the fifteenth day of the month following the month in which the sales were made.

(6) For the purposes of this section, "fiscal year" means the period beginning on April 1 of a year and ending on March 31 of the year next following.

Term of Licence

6. (1) Subject to subsection (2), a licence is valid for a period beginning on the date indicated on the licence as being the date on which the licence becomes effective and ending on the date indicated on the licence as being the date on which the licence expires.

(2) No licence shall be valid for more than five years.

Amendment of Licence

7. (1) The Minister may amend a licence only for the following purposes:

(a) Subject to subsection (2),

(i) to change a restriction specified in the licence as to the classes of goods that may be received in the duty free shop, or to specify such a restriction;

(ii) to change the circumstances specified in the licence in which goods may be received in the duty free shop, or to specify such circumstances; or

(b) to change the name of the licensee, where the name of the licensee is changed.

(2) The Minister may amend a licence for the purposes set out in subparagraph (1) (a)

(i) or (ii) only where he has given 90 days notice of the proposed amendment.

Cancellation or Suspension of Licences

8. The Minister may cancel a licence where the licensee

(a) no longer owns or leases the place that is licensed as a duty free shop;

(b) requests the Minister in writing to cancel the licence; or

(c) is bankrupt.

9. (1) Subject to section 10, the Minister may suspend or cancel a licence where the licensee

(a) is the subject of a receivership in respect of his debts;

(b) fails to comply with any Act of Parliament or regulation made pursuant thereto, that prohibits, controls or regulates the importation or exportation of goods, or that relates to customs and excise;

(c) REPEALED

(d) has, in the course of his operation of the duty free shop, acted dishonestly in his business dealings with customers, suppliers, customs brokers, carriers, Her Majesty or servants of Her Majesty; or

(e) has failed to carry out, within a reasonable time and in a reasonable manner, any proposal made in the application for the licence.

(2) Subject to section 10, the Minister may suspend or cancel a licence where

(a) the volume of goods sold in the duty free shop is no longer sufficient to warrant the continued operation of the duty free shop;

(b) there is no longer a need for a duty free shop in the area in which the duty free shop is located; or

(c) the Department is no longer able to provide customs services with respect to the duty free shop.

(3) Subject to section 10, the Minister may cancel a licence where the licensee

(a) has made a misrepresentation in the application for the licence; or

(b) no longer qualifies under these Regulations for a licence.

10. (1) The Minister shall, immediately after suspending a licence, give to the licensee a notice confirming the suspension and providing all relevant information concerning the grounds on which the Minister has suspended the licence.

(2) The licensee may, within 30 days after the date on which the licence is suspended, make representations to the Minister regarding why the licence should be reinstated.

(3) The Minister shall, before cancelling a licence under section 9, give the licensee 90 days notice of the proposed cancellation and provide the licensee with all relevant information concerning the grounds on which the Minister proposes to cancel the licence.

(4) The licensee may, within 90 days after the day on which the notice referred to in subsection (3) is given, make representations to the Minister regarding why the licence should not be cancelled.

Reinstatement and Renewal of Licences

11. The Minister may reinstate a suspended licence where the Minister is satisfied that the cause for the suspension no longer exists.

12. The Minister may renew a licence on the expiration of its term on condition that

(a) in the case of a duty free shop at a border crossing point, the licensee submits an application therefor in the prescribed form to the Deputy Minister at least six months before the date on which the licence is to expire;

(b) in the case of a duty free shop at an airport, the licensee has been granted a new lease, an extension of the existing lease or a new right to occupy the place operated as a duty free shop; and

(c) no grounds exist for the Minister to suspend or cancel the licence.

PART II

OPERATION OF

DUTY FREE SHOPS

Facilities, Services and Standards

13. (1) Every licensee shall, at the duty free shop in respect of which his licence was issued,

(a) provide or make available public washroom facilities that are easily accessible to disabled persons;

(b) provide or make available public telephones that are easily accessible to disabled persons, if the telephone company providing service to the duty free shop agrees to provide such telephone service;

(c) provide service in English and French if the duty free shop is located in an area in which customs services are provided in English and French; and

(d) display notices in English and French indicating

(i) that the goods sold in the duty free shop are for immediate exportation only and must be reported under the Act if they are returned to Canada,

(ii) the circumstances in which goods imported into the United States by individuals are exempt from duties, and

(iii) the circumstances in which goods imported into Canada by individuals are exempt from duties;

(e) REPEALED

(f) REPEALED

(2) Where a duty free shop forms only part of a building, the licensee shall keep the duty free shop separate from the remainder of the building by a partition or other suitable structure.

(3) REPEALED

14. Every licensee shall ensure that

(a) the goods received in the duty free shop are stored and marked in such a manner that

(i) those goods may be readily identified and checked against the licensee's records of inventory and, in the case of imported goods, against the relevant customs accounting documents, and

(ii) domestic goods may be readily distinguished from imported goods;

(b) the goods received in the duty free shop are held in an area designated by the chief officer of customs until, in the case of imported goods, those goods have been accounted for under the Act or, in the case of domestic goods, those goods have been approved by an officer for entry into the licensee's inventory;

(c) the duty free shop may be locked and sealed by an officer where the chief officer of customs requests that the duty free shop be locked and sealed, for the purpose of enabling an officer to check the goods therein against the licensee's records of inventory;

(d) the duty free shop may be locked and sealed by an officer in the event that the licensee's licence expires or is cancelled or suspended and may be kept locked and sealed until

(i) in the case of goods therein other than excisable goods or wine, the duties and taxes payable on the goods have been paid or the goods have been disposed of in accordance with the laws relating to customs and excise, and

(ii) in the case of goods therein that are excisable goods or wine, the goods have been disposed of in accordance with the laws relating to customs and excise or, in the case of intoxicating liquor, in accordance with the laws relating to intoxicating liquor of the province in which the duty free shop is located; and

(e) the duty free shop is kept suitable for the safekeeping of the goods stored therein.

15. (1) No intoxicating liquor shall be sold in a duty free shop in a province unless the licensee has obtained written approval to sell intoxicating liquor from the board, commission or agency that is authorized by the laws of the province to sell or to authorize the sale of intoxicating liquor in that province.

(2) No intoxicating liquor shall be transferred from a duty free shop in a province to another duty free shop or to a bonded warehouse in the province unless the licensee has obtained written approval for the transfer from the board, commission or agency described in subsection (1).

Receipt of Goods

16. (1) Every licensee shall, on the arrival of goods at the duty free shop in respect of which his licence was issued,

(a) acknowledge the receipt of the goods by

(i) endorsing the bill of lading, waybill or other similar transportation document presented to him by the carrier, or

(ii) endorsing the document by which the licensee accounts for inventory; and

(b) immediately notify the chief officer of customs of the receipt of the goods.

(2) Before any goods are taken into a duty free shop, the licensee shall present to the chief officer of customs any documents required to be presented to him under the Act or any regulations made pursuant thereto.

Provision of Information

17. Every licensee shall provide to the chief officer of customs

(a) a summary of monthly sales and remittance of fees, in the prescribed form, no later than 15 days after the last day of the month in which the sales described on the form were made; and

(b) an annual report, in the prescribed form, not later than 60 days after the end of the fiscal year of the duty free shop for which the report is made.

Transfer of Ownership of Goods

18. (1) Subject to subsections (2) to (4), the ownership of goods in a duty free shop may be transferred only by sale to persons who are about to leave Canada.

(2) The ownership of goods in a duty free shop may be transferred to the person who sold them to the licensee, on condition that the goods are dealt with in accordance with the laws relating to customs and excise.

(3) The ownership of goods in a duty free shop may be transferred to a person having a licence in respect of another duty free shop, on condition that the goods are dealt with in accordance with any law relating to customs and excise, and, in the case of intoxicating liquor, in accordance with section 15.

(4) Where a licensee's licence is about to expire or be cancelled and a new licensee is to be licensed to operate a duty free shop on the same premises as the premises of the licensee, the ownership of the goods in the duty free shop may be transferred to the proposed new licensee.

19. No licensee shall sell, give or in any manner convey any tobacco product to a person under the age of eighteen years.

REGULATIONS RESPECTING
 THE KEEPING OF RECORDS
 BY PERSONS WHO IMPORT
 COMMERCIAL GOODS OR CAUSE
 SUCH GOODS TO BE IMPORTED
 AND BY PERSONS WHO ARE ISSUED
 A LICENCE UNDER SECTION 24 OF THE
 CUSTOMS ACT OR SUBSECTION 81(1)
 OF THE CUSTOMS TARIFF OR
 A CERTIFICATE UNDER
 SUBSECTION 80.1(1)
 OF THE CUSTOMS TARIFF

Short Title

1. These Regulations may be cited as the *Imported Goods Records Regulations*.

Interpretation

1.1 In these Regulations,

“Act” means the *Customs Act*; (*Loi*)

“commercial goods” means goods imported into Canada for sale or for any industrial, occupational, commercial, institutional or other like use. (*marchandises commerciales*)

General

2. Every person who is required by subsection 40(1) of the Act to keep records in respect of commercial goods shall keep, for the period of six years following the importation of the commercial goods, all records that relate to

- (a) the origin, marking, purchase, importation, costs and value of the commercial goods;
- (b) payment for the commercial goods;
- (c) the disposal of the commercial goods in Canada; and

(d) any application for an advance ruling made under subsection 43.1(1) of the Act in respect of the commercial goods.

3. In addition to the records referred to in section 2, a person who imports or causes to be imported commercial goods that have been released free of duty or at a reduced rate of duty because of their intended use or because they were intended to be used by a specific person shall keep, for the same period of time referred to in that section,

(a) a certificate or other record signed by the user of the commercial goods that shows the user's name, address and occupation and indicates the actual use made of the commercial goods; or

(b) in the case where the commercial goods have been diverted to a use other than that on the basis of which they were released free of duty or at a reduced rate of duty or have been sold or otherwise disposed of to a person not entitled to have the commercial goods so released, records that contain information sufficient to confirm that the full applicable duties have been paid.

3.1 Every person who is required by subsection 40(3) of the Act to keep records in respect of commercial goods shall

(a) where the person has been issued a licence under section 24 of the Act for the operation of a place as a sufferance warehouse, keep all records that contain information concerning the receipt of commercial goods into it, and the removal of those commercial goods from it, for the period of six years after the receipt of the commercial goods into it;

(b) where the person has been issued a licence under section 24 of the Act for the operation of a place as a duty free shop, keep all records that relate to commercial goods received into it, for the period of six years after the sale or disposal of those commercial goods, including all records that contain information concerning

(i) the accounting for the commercial goods,

(ii) the sale or disposal of the commercial goods from the duty free shop,

(iii) the actual selling price of the commercial goods in the duty free shop and the manufacturer's suggested retail price,

(iv) the amount that the person paid for the commercial goods,

(v) the control of inventory in the duty free shop,

(vi) the composition of the inventory in the duty free shop,

(vii) the remittance of fees to the Department of National Revenue, or

(viii) the size of the display area allocated in the duty free shop to the commercial goods;

(c) here the person has been issued a licence under subsection 81(1) of the *Customs Tariff* for the operation of a bonded warehouse, keep all records that relate to commercial goods received into it and commercial goods removed from it, for the period of six years after their removal, including all records that contain information

(i) describing the commercial goods when they are received into or exported from the bonded warehouse,

(ii) accounting for the commercial goods when they are removed from the bonded warehouse,

(iii) concerning inventory and the transactions that occur while the commercial goods are in the bonded warehouse,

(iv) concerning the transfer of ownership in respect of the commercial goods,

(v) concerning the transfer of the commercial goods to another bonded warehouse, to a sufferance warehouse or to a duty free shop, or

(vi) concerning the unpacking, packing, manipulation or alteration of the commercial goods, or any combining of those commercial goods with other goods; and

(d) where the person has been issued a certificate under subsection 80.1(1) of the *Customs Tariff*, keep all records that relate to commercial goods in respect of which relief from the payment of duties has been granted under section 80 of that Act, for the

period of six years after the relief is granted, including all records that contain information concerning

- (i) the importation of the commercial goods,
- (ii) the processing in Canada of the commercial goods,
- (iii) the amount of relief granted on the commercial goods,
- (iv) the sale or transfer, between persons to whom certificates have been issued, of the commercial goods,
- (v) the payment, under subsection 103(1) of the *Customs Tariff* , of an amount equal to the amount of the duties on any of the commercial goods that have been transferred, sold or disposed of, or
- (vi) the inventory in Canada of the commercial goods.

4. The records referred to in sections 2 to 3.1 shall be kept in such a manner as to enable an officer to perform detailed audits of the records and to obtain or verify the information on which a determination of the amount of the duties paid, payable, deferred or relieved was made.

5. The records referred to in sections 2 to 3.1 may be copied by means of any photographic, microphotographic or image processing process that is in accordance with National Standard of Canada CAN/CGSB-72.11-93, *Microfilm and Electronic Imaging as Documentary Evidence* , published by the Canadian General Standards Board in November 1993, as amended from time to time, and kept in that format for the period prescribed in those sections.

6. The records referred to in sections 2 to 3.1 may be kept on machine-sensible data media if the media can be related back to the supporting source documents and are supported by a system capable of producing accessible and readable copy.

Enforcement

7. Where a person has not kept records in accordance with these Regulations, preferential tariff treatment under NAFTA may be denied or withdrawn in respect of the commercial goods that are the subject of those records.

8. Where any person who is required to produce records in accordance with subsection 43(1) of the Act fails to do so, preferential tariff treatment under NAFTA may be denied or withdrawn in respect of the commercial goods that are the subject of those records.

CUSTOMS ACT AUSTRALIA

PART V - WAREHOUSES

SECTION 96B INWARDS DUTY FREE SHOPS

96B(1) [Interpretation]

In this section-

"international flight" means a flight, whether direct or indirect, by an aircraft between a place outside Australia from which the aircraft took off and a place in Australia at which the aircraft landed;

"inwards duty free shop" means a warehouse in respect of which the relevant warehouse licence authorises the sale in the warehouse of airport shop goods to relevant travellers;

"place outside Australia"

(Omitted by No 111 of 1990)

"proprietor", in relation to an inwards duty free shop, means the holder of the warehouse licence that relates to the inwards duty free shop;

"relevant traveller" means a person who-

(a) has arrived in Australia on an international flight, whether as a passenger on, or as the pilot or a member of the crew of, an aircraft; and

(b) has not been questioned, for the purposes of this Act, by an officer of Customs in respect of goods carried on that flight.

96B(2) [Sale of goods in warehouse in certain conditions]

A warehouse licence is not to authorise the sale in the warehouse of airport shop goods to relevant travellers unless the warehouse-

(a) is situated at an airport; and

(b) is so located that passengers on international flights who arrive at that airport would normally have access to the warehouse before being questioned for the purposes of this Act by officers of Customs.

96B(3) [Goods may be taken by relevant traveller]

Subject to the regulations (if any), a Collector may give permission, in accordance with subsection (4), for airport shop goods that are specified in the permission and are sold to a relevant traveller in an inwards duty free shop that is specified in the permission to be-

(a) delivered to the relevant traveller; and

(b) taken by the relevant traveller for reporting to an officer of Customs doing duty in relation to clearance through Customs of the personal baggage of the relevant traveller.

96B(4) [Permission must be in writing]

Permission under subsection (3) is given in accordance with this subsection if it is in writing and is delivered to the proprietor of the inwards duty free shop to which the permission relates.

96B(5) [Regulations may prescribe conditions, etc.]

Without limiting the matters that may be prescribed in regulations referred to in subsection (3), those regulations-

(a) may prescribe circumstances in which permission under that subsection may be given;

(b) may prescribe matters to be taken into account by a Collector when deciding whether to give permission under that subsection; and

(c) may prescribe conditions to which a permission under that subsection is to be subject.

96B(6) [Collector may impose conditions]

A Collector may, when giving permission under subsection (3) or at any time while a permission under that subsection is in force, impose conditions to which the permission is to be subject, being conditions that, in the opinion of the Collector, are necessary for the protection of the revenue or for the purpose of ensuring compliance with the Customs Acts, and may, at any time, revoke, suspend or vary, or cancel a suspension of, a condition so imposed.

96B(7) [Conditions to which permission subject]

Without limiting the generality of paragraph (5)(c) or subsection (6), a condition referred to in that paragraph or that subsection to which a permission is to be subject may be-

(a) a condition to be complied with by the proprietor of the inwards duty free shop to

which the permission relates or by relevant travellers to whom goods to which the permission relates are sold; or

(b) a condition that the proprietor of the inwards duty free shop to which the permission relates will keep records specified in the regulations.

96B(8) [Condition takes effect on service of notice]

A condition imposed in respect of a permission under subsection (6) or a revocation, suspension or variation, or a cancellation of a suspension, of such a condition takes effect when notice in writing of the condition or of the revocation, suspension or variation, or of the cancellation of the suspension, is served on the proprietor of the inwards duty free shop to which it relates, or at such later time (if any) as is specified in the notice, but does not have effect in relation to any goods delivered to a relevant traveller before the notice was served.

96B(9) [Condition may relate to all goods]

A condition imposed in respect of a permission under paragraph (5)(c) or subsection (6) or a revocation, suspension or variation, or a cancellation of a suspension, of a condition under subsection (6) may relate to all goods to which the permission relates or to particular goods to which the permission relates and may apply either generally or in particular circumstances.

96B(10) [Obligations of shop proprietor]

A permission under subsection (3) is subject to the condition that the proprietor of the inwards duty free shop to which the permission relates will ensure that relevant travellers to whom goods are delivered in accordance with the permission are aware of any conditions of the permission with which they are required to comply.

96B(11) [Failure to comply an offence]

If a person who is required to comply with a condition imposed in respect of a permission under subsection (3) fails to comply with the condition, the person is guilty of an offence against this Act punishable upon conviction by a fine not exceeding 50 penalty units.

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ – สกุล : นายภาณุ ไกรวงษ์วิชรุ้ง
- วัน เดือน ปี เกิด : 27 ธันวาคม 2521
- วุฒิการศึกษา : ปี 2549 วุฒิบัตรการอบรมหลักสูตร Mini MBA จาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปี 2548 ประกาศนียบัตรกฎหมายการค้าระหว่าง-
ประเทศ จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์
- ปี 2548 ประกาศนียบัตรกฎหมายภาษีอากร รุ่นที่ 1
จากสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ
ศาลยุติธรรม
- ปี 2547 ประกาศนียบัตรกฎหมายทรัพย์สิน
ทางปัญญา จากสำนักอบรมศึกษากฎหมาย
แห่งเนติบัณฑิตยสภา
- ปี 2544 ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จาก
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประสบการณ์การทำงาน : ปี 2545 – ปัจจุบัน หัวหน้าอาวุโสส่วนสิทธิประโยชน์
บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (BANGKOK AIRWAYS)